

INCL. BON VOOR GRATIS DIERENARTS

schamper

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

OVERAANBOD DIERENARTSEN

Jaargang 43 // #582/ 25 september 2017 // tweewekelijks tijdens het academiejaar

COLOFON

Oplage

4000 exemplaren op gerecycleerd papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

VU

Arthur Joos
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Geers Offset
Eekhoutdriestraat 67, 9041 Gent

Hoofdredacteur

Arthur Joos

Chef Eindredactie

Joline Vermeulen

Coördinator

Pieterjan Schepens

Chef Cultuur

Tom Antonissen

Chef Reclame & PR

Selin Bakistanli

Chef Wetenschap

Emilie Devreese

Chef Lay-out

Timme Craeye

Chef IT

Maxim Lippeveld

Redacteuren

Selin 'Ayrton Senna' Bakistanli, Lieselot 'Mark Webber' Le Comte, Pieter 'Lewis Hamilton' De Smet, Elena 'Sebastian Vettel' De Bacquer, Olivier 'James Hunt' Vander Bauwede, Emilie 'Alain Prost' Devreese, Laura 'Felipe Massa' Massa, Joline 'Stoffel Vandoorne' Vermeulen, Kasper 'Max Verstappen' Van Parys, Ruben 'Fernando Alonso' Matthys, Wout 'Daniel Ricciardo' Vierbergen, Lois 'Kimi Räikkönen' Savat, Arthur 'Nico Rosberg' Joos

Medewerkers

Feliciaan 'Alberto Ascari' De Palmenaer, Daan 'Jacky Ickx' Van Cauwenberge, Arthur 'Kevin Magnussen' Jacobs, Matilde 'Valtteri Bottas' Caster, Hendrik 'Niki Lauda' Taelman

Illustraties

Wout Vierbergen, Lorenz 'Michael Schumacher' Kempeneers, Emilie Devreese, Timme Craeye

Foto's

Wout Vierbergen, Arthur Joos

Eindredactie

Laura Massa, Olivier Vander Bauwede, Elisabeth 'Bowler' Goethals, Emilie Devreese, Selin Bakistanli, Pieterjan Schepens, Arthur Joos, Tom 'Mika Häkkinen' Antonissen, Joline Vermeulen, Daan Van Cauwenberghe, Arthur Jacobs, Laetitia 'Damon Hill' Mouton, Liesbeth 'Jody Scheckter' Degheest, Wouter 'Jacques Villeneuve' De Rycke

Cover

Lorenz Kempeneers, Arthur Joos

DE IDEOLOGISCHE SPLIJTZWAM

Ach, de rectorverkiezingen: de onuitputbare bron van weergalozе verbazing. Begrijp me vooral niet verkeerd, niet alles aan de Universiteit Gent loopt zo stroef als de verkiezingen, maar ik verslikte me vorige week dinsdag toch wel even. Laat ons zeggen dat toetsenborden en *stuutjes* met hummus niet de beste vrienden zijn. Hummus,

ja. *Don't judge.*

Zelfs de meest vindingrijke soapschrijver kan geen dergelijk scenario op papier zetten.

"Deze satire schrijft zichzelf",

beloven we onze huissatiricus, de Liggende Reporter, weleens. In dit geval is dat ook echt zo. Dinsdag bleek immers, als kers op de taart, dat slechts een fractie van de kiesgerechtigden de campagne-mail van een van beide kandidaat-duo's ontving. De kiescommissie besliste vervolgens om de resultaten van de stemming niet vrij te geven, omdat ze wilde vermijden dat het een invloed zou hebben op de verkiezingen. Niemand had natuurlijk verwacht dat een van beide duo's in de achtste ronde plots een tweederdemeerderheid voor zich zou

winnen, maar een eigen e-mailgate? Dat zag zelfs de grootste kniesoor niet aankomen.

Het meest ironische van de hele kwestie? Nog eerder dan kiesmoeheid, sloeg bij het leeuwendeel van de kiezers al tijdens de eerste cyclus de e-mailmoeheid toe. Geen kat die de dingen na vijf rondes überhaupt nog leest, laat

staan dat iemand ze nog opent na acht rondes. Ik kan toch heus niet de enige geweest zijn die in het uitblijven van de e-mail vanwege het duo in kwestie een gebaar van vertrouwen naar

de kiezer meende te ontwaren? Wie heeft nog het gevoel dat zijn of haar stem echt iets uitmaakt als het aantal berichten dat oproept om "je stemrecht te gebruiken" niet meer op twee handen te tellen zijn?

Of we op het moment dat deze editie verschijnt nu een rector hebben of niet: één ding staat buiten kijf. De ideologische splijtzwam in het rectoraat, die men met de decreetswijziging van vorig jaar - door het opkomen in duo's te verplichten - trachtte uit te roeien, heeft zich gewoon uitgezaaid naar de volledige universiteit.

“
De ideologische splijtzwam is uitgezaaid naar de volledige universiteit

Onderwijs

- 4 Kort en weetje
- 5 On the Origin of: het Zuidstation
- 6 Interview Anne de Paepe
- 10 Inschrijvingen
- 14 Column
- 15 Achterklap: roddels of feiten
- 16 Internationaal
- 18 Le monde stuveresque
- 20 Proffen op zondag

Wetenschap

- Wetenschapskort 22
- Internetspionage 23
- Schamperlab 26
- WUK? 28

Cultuur

- 30 Cultuuragenda
- 31 Het gez(w)icht
- 32 Schrijvers en alcohol
- 34 Influencers
- 37 Recensies

Satire

- De Liegende Reporter 38
- Strip 39

Was het leven een tafelkleed, dan zat er altijd een plooi in. Die kan je tot in de eeuwigheid weer gladstrijken als je dat zou willen, maar uiteindelijk komt ze toch weer terug. Mij zal je met andere woorden niet zien vallen over aardse imperfecties. Maar wij twee hadden een afspraak. Een verbond van wederzijdse steun en vertrouwen. En hoewel ik weet dat jij graag zou blijven geloven dat de wereld mooi, blauw en altijd op de perfecte temperatuur blijft, is een belofte een belofte, en die heb jij gebroken. Wat wij deze zomer aan elkaar hadden, is met geen pen te beschrijven. Nog nooit leefden twee individuen zo harmonisch samen. Maar samen met de zon smolt ook jouw enthousiasme voor mij weg, hoewel het probleem nog altijd niet was opgelost. Je bent lui en dik geworden. Toen ik je enthousiast vertelde over de **Student Kick-off (27/09)** zat je mij daar maar aan te staren in de hoek van de kamer, eenzaam als de zon. Je weet zelf toch ook dat ik maar laat en vermoeid terug zal keren van de **Bubblefootball (02/10, Gentse Farma Kring)** en dat ik dan wil dat je toch iets hebt gedaan in de tussentijd? Ik heb je een naam gegeven, ik heb van je gehouden zoals geen ander dat ooit zal

doen. Je was nochtans nooit van de knapsten, om het zachtjes uit te drukken. Eerder om een doekje over te leggen. Wist je dat de mensen intussen bang van je zijn geworden? Hoe kan het ook anders, na de manier waarop je reageerde toen bleek dat je niet naar de **Proefles Ballroom & Latin Gentse Universitaire Dansclub (28/09)** kon gaan? En die vreemde ogen, die volgen mij overal. Ergens hoop ik dat je weggaat en nooit meer terugkomt. Misschien zou je beter iemand anders zoeken op het **Speedfriending (03/10, Home Fabiola)** om onafgebroken op te parasiteren. Ik krijg het niet over mijn hart om je zelf weg te doen, dat zou ik aan een ander moeten vragen, maar ook die wil ik daar niet mee belasten. Waarom zouden zij moeten afzien van jouw barslechte beslissingen? Het was nochtans heel simpel; ik zou je onderdak geven en voeden en jij zou mij een wederdienst verlenen. Maar je web blijft leeg en mijn kamer zit nog altijd vol met muggen. Achtpotige zak.

Just UGent things: sekscontrole

DOOR SELIN BAKISTANLI

Tot 1987 hadden we aan de UGent strikt gescheiden homes; in geen geval mochten meisjes op jongenshomes verblijven en vice versa. De studentenvertegenwoordigers zijn in de nasleep van de seksuele revolutie opgekomen komen voor ons recht om te *batsen*. In 1972 werd in het kamerreglement van de homes een bezoekrecht tot 22u opgenomen. Gasten moesten zich aanmelden aan de balie en hun studentenkaart afgeven. Indien ze tegen 22u nog niet vertrokken waren, kwam de conciërge hen uit de kamer halen. In 1974 gingen zo'n 200 studenten over tot de bezetting van de homes, wat hen lukte van 6 maart tot 5 april. De examens kwamen toen wat roet in het eten gooien en het protest moest even wijken. Tot op heden is het nog steeds verboden voor homestudenten om bezoekers te laten overnachten op hun kamer. *The more you know.*

ON THE ORIGIN OF

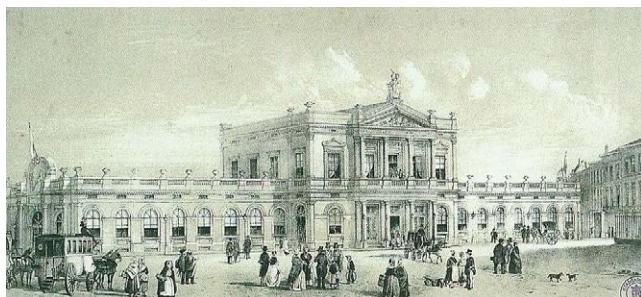
Het Zuidstation

DOOR OLIVIER VANDER BAUWEDE

Waar tot voor kort nog de stadsbibliotheek was, stond langer geleden een ander, imposanter gebouw. Ooit was het prestige van de Gentse Zuidwijk bekend tot in Egypte, en dat allemaal dankzij haar majestueuze station: Gand-Sud.

IJZEREN WEG

Na de onafhankelijkheid van België zag **Leopold I** de noodzaak van een spoornetwerk in, want de vijandelijke Nederlandse wateren waren niet meer te gebruiken voor transport. Een eerste spoorlijn tussen Mechelen en Brussel was al snel een feit, en de grote handelsstad Gent zou spoedig volgen. Duizenden nieuwsgierige Gentenaars kwamen kijken toen hun vorst op 3 september 1837 het station van Gent feestelijk opende. Dat de 'ijzeren weg' naar Gent in het centrum eindigde, verheugde uiteraard de middenstand, die er cafés, hotels en restaurants neerpalmde. De veranderende stedelijke mobiliteit leidde dan weer tot de nood aan nieuwe straten, pleinen en bruggen. Stad Gent wou de Muinkmeersen tot een eigen Parijs ombouwen en legde een architectuurstijl op voor de omliggende huizen. Het nieuwe prestigeproject werd bezocht door illustere volk als **Franz Liszt**, **Alexandre Dumas**, **koningin Victoria** en de Egyptische koning **Fouad**.

GEURIGE WEG

Net als de hogere klasse namen ook werklieden de trein, dus kwam bij de oprichting van het station de vraag om verschillende soorten rijtuigen in te leggen volgens klasse. De goedkoopste wagons waren niet overdekt en hadden gordijnen in plaats van glazen ramen. Door de nieuwe, soms onstabiele sporen was comfort al zeker geen zekerheid. Een maand na de opening overleed al een Gentse treinreiziger, enkel en alleen door te blijven rechtstaan tijdens z'n ritje. Even later werden ook de eerste 'berichten aan alle reizigers' opgemaakt. Zo mochten reizigers 'goederen die een hoegenaamde reuk uitwasemen' vanaf 1841 niet meer meenemen op de trein.

EINDIGE WEG

Sinds het enorme succes zijn tal van uitbreidingen gevolgd. In de stationsbuurt zagen de Vooruit, het wintercircus, de Minard en de rosse buurt het levenslicht. Na de bouw van Gent Sint-Pieters begon men echter na te denken over het kostenplaatje van een station midden in het centrum. In 1926 besloot men uiteindelijk om het te sluiten en alle treinen naar het doorloopstation Sint-Pieters te verplaatsen, tot onvrede van het Zuidkwartier. Het station had nog van nut kunnen zijn voor evenementen, maar die schijn werd niet veel later met de hamer doorbroken. De buurt kende later wel een heropbloei door het uitgaansleven, maar ze zou nooit meer dezelfde faam en trots betekenen voor haar stad.

"IK BEN ALS EEN VRIJ MENS IN HET R EEN VRIJ M

AFSCHIEDSINTERVIEW MET RECTOR ANNE DE PAEPE

Na de lange rector- en vicerectorverkiezingen geeft Anne De Paepe de fakkel op 9 oktober eindelijk door. Wij spraken haar een laatste keer in haar hoedanigheid als rector van de Universiteit Gent.

Anne De Paepe trad in 2013 aan als eerste vrouwelijke rector van de UGent. Hoe kijkt ze terug op haar mandaat?

"HAAR" STUDENTEN

"Ik vond het echt een eer om rector te mogen zijn", zo valt rector Anne De Paepe met de deur in huis wanneer ze ons voor een laatste keer verwelkomt in haar kantoor in het rectoraat. "Het is een enorm boeiende, interessante en leerzame periode geweest. Een periode waarin ik ook ontdekt heb hoe graag ik eigenlijk met jonge mensen werk." De Paepe blikt met een warm gevoel terug op de samenwerking en interacties met haar studenten: "Ik vind dat we een prachtige populatie jonge mensen hebben aan de UGent die hier een unieke rol spelen. Onze universiteit geeft studenten een positie waarbij ze echt het verschil kunnen maken en mee deel zijn van het verhaal. Het is een mooie wisselwerking. De universiteit is voor, maar ook van de studenten. De onbevangenheid, eerlijkheid en inbreng van jonge mensen is een bijzonder belangrijke waarde." Voor De Paepe draait het aan de universiteit niet enkel om studeren: "Er zijn zo veel kansen die je tijdens je studentenjaren krijgt, allemaal activiteiten die je als student kan doen en waar je zo veel uit

“

De universiteit is voor, maar ook van de studenten

RECTORAAT GESTAPT EN IK GA ER ALS VRIJ MENS UIT"

DOOR SELIN BAKISTANLI
FOTO'S DOOR WOUT VIERBERGEN

kan leren. Ik ben ervan overtuigd dat dat minstens zo belangrijk is. Ik hoop dat alle studenten het juiste evenwicht vinden om de kansen die ze krijgen te grijpen en te kiezen wat ze graag doen. Ze hebben goede voorbeelden aan hun voorgangers: het studentenleven aan de UGent is exemplarisch."

EEN COMPLEXE UGENT

Gedurende de afgelopen vier jaren heeft De Paepe heel veel geleerd. Een bijzondere vermelding gaat naar de complexiteit van de instelling, die ze pas volledig heeft leren kennen toen ze rector werd. "De UGent is een prachtige organisatie en ik ben soms verwonderd dat alles functioneert, als je weet hoe complex het radarwerk is", zegt ze. "Dat is omdat de basis zeer stevig is." Haar beeld van de totstandkoming van grote beslissingen is hierdoor bijgestuurd. In het (inter)universitaire landschap moet met veel evenwichten rekening gehouden worden, waaronder ook de rol van de overheid. "Je moet voor je universiteit staan, maar op zo'n manier dat je anderen niet schoffeert en respect hebt voor verschillende partijen."

"Waar ik verwonderd over ben, en dan spreek ik specifiek over onze universiteit, is dat ik toch het gevoel heb dat de politisering bij ons als enige echt publieke universiteit in Vlaanderen nog sterk aanwezig is. Misschien zelfs sterker dan vroeger", merkt De Paepe. "We moeten daar zeer waakzaam voor zijn. Dit mag zeker niet toenemen en daar ben ik wel wat bezorgd over."

MACHT EN VRIJHEID

Een aftredende rector heeft natuurlijk advies voor haar opvolgers. Naast heel wat praktische tips wilde De Paepe nog wat kwijt over de stijl die een rector volgens haar moet aannemen tijdens zijn of haar mandaat. Luisterbereidheid staat voor De Paepe hoog op het lijstje. "Echt luisteren, niet alleen horen", verduidelijkt ze. "Je moet proberen besluiten en meningen te baseren op een onderbouwd verhaal dat van meerdere kanten komt. Dit lijkt evident, maar als rector heb je een heel druk schema en je moet hier bewust tijd voor maken. Ik vond het belangrijk om verhalen uit eerste hand te horen en er kwamen dan ook veel mensen op gesprek bij mij."

Daarnaast waarschuwt De Paepe voor de lokroep van de macht. "Raak niet verslaafd aan de macht. Laat machtswellust niet je raadgever worden. Een rector moet altijd onthecht blijven, dit is immers een tijdelijke functie. Wees je daar bewust van en ga er met de nodige relativering mee om. Je moet je nooit vastklampen aan een functie of een bepaalde positie." Hierbij wil De Paepe echter ook benadrukken dat de macht van de rector aan de UGent goed omkaderd is door decretale bepalingen.

"Ik denk dat men soms overschat wat de impact of beslissingskracht van een rector is in bepaalde processen binnen de universiteit", verduidelijkt ze. "Een rector moet ten dienste staan van de universiteit en is

hier niet om een machtsspel te spelen."

"Probeer ook altijd vrij te zijn en je niet te laten beïnvloeden", geeft ze haar opvolger ten slotte mee. "Het is onvermijdelijk dat men zal proberen je beslissingen in een bepaalde richting te duwen. Probeer daar los van te staan en in alle vrijheid beslissingen te nemen. Ik ben als een vrij mens in het rectoraat gestapt en ik ga er als een vrij mens uit."

SHE4SHE

De Paepe werd verkozen tijdens verkiezingen die hervormd waren door een ingrijpende decreetswijziging in 2012. In dit decreet probeerde men onder andere de gendergelijkheid te bevorderen door genderquota in te voeren. De Paepe onderschrijft nog steeds het nut van dat decreet. "De UGent was op dat moment de meest vrouwvriendelijke universiteit. De bedoeling van het decreet was zeer goed, maar er zaten een aantal kinderziekten in die we de afgelopen vier jaren hebben uitgezweet. We weten nu wat werkt en wat niet en moeten dit ook durven zeggen. Ik denk dat iedereen ermee akkoord gaat dat er een

aantal zaken aan overdenking toe zijn." Desondanks draagt De Paepe de titel van eerste vrouwelijke rector voor de rest

van haar leven met trots: "Om een pionier te zijn moet je hindernissen en vooroordelen overwinnen. In het begin vond ik de aandacht daarvoor aberant, maar ik weet nu dat het allesbehalve evident was."

“
Je moet je nooit vastklampen
aan een functie of een positie

Ze beweert zelf nooit persoonlijk geconfronteerd te zijn met seksisme. "Ik heb het daar met mijn collega-rector van de VUB (**Caroline Pauwels** van de Vrije Universiteit Brussel, *red.*) over gehad. Zij zegt ook dat ze er niet persoonlijk mee geconfronteerd werd. Ik denk wel dat we ons er niet altijd bewust van zijn geweest", zegt De Paepe. "In onze generatie hebben we wellicht dingen aanvaard die achteraf

“

Het verhaal over het grensoverschrijdende gedrag strookte niet volledig met de realiteit

gezien niet normaal waren en die we nu met een heel andere bril zouden bekijken. Ik heb me dat niet altijd gerealiseerd, maar mijn bewustwording daarrond is enorm aangescherpt op het moment dat ik op het rectoraat ben gekomen. Ik besef dat het iets is dat we niet kunnen negeren." Naast de vele mooie momenten van de afgelopen jaren noemt De Paepe de mediahete rond het grensoverschrijdende gedrag het dieptepunt van haar mandaat. "We zijn in beeld gekomen met een vertekend verhaal dat niet volledig strookte met de realiteit. Het negatieve sfeerbeeld dat toen werd gecreëerd, vond ik overroepen", legt ze uit. "Maar uiteraard hebben we het probleem waar nodig aangepakt. Ik durf echt wel zeggen dat er door die aanpak een bewustwording en cultuuromslag is gekomen, en ik ben blij dat ik die op de kaart heb gezet. Het is niet altijd gemakkelijk geweest en ik heb niet onmiddellijk de nodige steun gekregen. Ik heb echt een beetje een kruistocht moeten voeren om de realiteit van die problematiek als universiteit onder ogen te durven zien."

DE BALANS

Een retrospectie van haar vier jaren als rector zou niet compleet zijn zonder de grootste verwezenlijkingen onder haar mandaat. De Paepe verwijst ten eerste naar het nieuwe onderwijskwaliteitszorgsysteem dat volgens haar bijzonder goed is geïmplementeerd. Dit systeem werd onlangs ook geprezen op de instellingsreview van de Nederlands-Vlaamse Accreditatie Organisatie (NVAO). Ook de studentenparticipatie aan de UGent werd op deze instellingsreview gelauwerd. "Ik ben blij in het rapport te lezen dat een externe organisatie onze studentenparticipatie heeft opgepikt omdat dat juist een van de waarden is die we in onze universiteit hoog in het vaandel dragen." De Paepe haalt ook de verwezenlijkingen rond studentenoriëntering aan. "De SIMON-test (een zelfevaluatie-instrument ontwikkeld door de UGent dat studenten helpt bij het maken van een studiekeuze, *red.*) is opgepikt als zijnde iets dat breed geïmplementeerd moet worden in alle opleidingen. Het is ook overgenomen door andere universiteiten. Ik ben blij met ons oriënteringsproces en de begeleiding die eraan gekoppeld is." Ze vermeldt ook de 'Innoversity Challenge', waar studenten zelf de kans hebben gekregen om het onderwijs van morgen vorm te geven. "Er zijn daar fantastische voorstellen uit gekomen die tot mijn grote vreugde verder uitgerold worden", zegt De Paepe trots. "Onderwijsvernieuwing moet men samen met de studenten doen. Jonge mensen hebben creatieve en innovatieve ideeën en we zouden een fout maken door ze niet mee te nemen." "We hebben de afgelopen jaren ook sterk ingezet op het stimuleren van interdisciplinair, interfacultair en multidisciplinair onderzoek", somt De Paepe verder op. "Dit klinkt logisch en evident, maar we

moesten mensen echt uit hun beschermde omgeving halen en over muurtjes doen kijken. Dat grensoverschrijdende - in de goede zin - moet zich verderzetten. Dat vraagt natuurlijk tijd, maar de bereidheid is er heel duidelijk." Die manier van samenwerken loont ook op vlak van internationalisering. "We hebben nu een concreet beleidsplan waardoor fantastische initiatieven aan elkaar verbonden worden."

"En als ik nog één iets mag vermelden," besluit De Paepe haar opsomming, "dan toch wel het pensioenplan en het vernieuwde beleid voor contractuele personeelsleden. Voor studenten klinkt dat ongetwijfeld ver van hun bed, maar die zaak sleepte al meer dan tien jaar aan en veroorzaakte bij vele medewerkers van het administratief en technisch personeel onzekerheid over hun verdere loopbaan en over het pensioen dat zij later zouden

“

De UGent was de meest vrouwonvriendelijke universiteit

krijgen. Dat begon ook serieus te wegen op het sociale klimaat aan de UGent. Na veel overleg en onderhandelen zijn we tot een regeling gekomen die én aantrekkelijk is voor het personeel én financieel haalbaar voor de universiteit. Andere universiteiten beschouwen ons sindsdien zelfs als een voorbeeld."

MONEY MONEY MONEY

De huidige Vlaamse regering heeft bij het ingaan van De Paepe's mandaat besparingsmaatregelen opgelegd. "Het is natuurlijk leuker als je als rector over een groter

budget kan beschikken, niemand zal dat tegenspreken. Toch zijn we er ondanks de moeilijke financiële tijden in geslaagd een aantal zaken te blijven realiseren", zo benadert ze de besparingen positief. "We hebben een mooie bestemming gegeven aan de meerinkomsten uit de verhoging van de inschrijvingsgelden. Let wel: we waren, en blijven, tégen die verhoging. We hebben dat ook duidelijk laten blijken. Maar toen de overheid alle Vlaamse universiteiten en hogescholen tot die verhoging verplichtte, was het voor ons hier in Gent een principiële beslissing om dat in te zetten voor initiatieven die de studenten ten goede komen. Tot hiertoe zijn we heel verstandig omgegaan met de besparingen."

De Paepe vreest dat er nog besparingen doorgevoerd zullen worden, maar dit belet haar er niet van om te dromen over de toekomst van de UGent: "Ik droom van een nog groter gemeenschapsgevoel op het niveau van de ganse universiteit,

omdat ik ervan overtuigd ben dat dat onze universiteit sterker maakt en dat we daardoor het potentieel dat we hier hebben nog beter kunnen benutten. We zijn op de goede weg, maar in bepaalde processen is er nog niet altijd eensgezindheid over de besluitvorming, wat contraproductief werkt voor de universiteit. We moeten ons er bewust van zijn dat we daarmee de universiteit, en dus ook elke werknemer van de universiteit, geen voordeel mee doen."

TOEKOMSTMUZIEK

Wat de toekomst voor haar brengt, is nog niet duidelijk. Ze vermoedt dat ze zal teruggaan naar het UZ Gent, waar ze zich bezighield met genetica. "Ik denk dat alles nog wel goed genoeg in mijn hoofd zit en dat ik me vrij snel terug zal kunnen inwerken", zegt ze lachend. "Ik denk niet dat ik mezelf nog moet bewijzen, maar wil

wel graag proberen de jonge medewerkers daar te steunen waar ik kan, op de achtergrond." Daarnaast zijn er nog een aantal functies die blijven doorlopen omdat ze niet verbonden zijn aan haar rectorship. "Als ik het zo allemaal overschouw zal het al een hele boterham zijn. Ik snak ook wel een beetje naar een periode van rust na deze intense en zeer hectische periode met weinig tijd voor mezelf. Ook op persoonlijk vlak heb ik heel wat te doen en moet ik wat orde op zaken stellen."

Voor haar studenten heeft ze nog een zeer duidelijke boodschap: "Je hebt gekozen voor de beste universiteit van het land, straal gerust die fierheid uit." Zelf blijft De Paepe die fierheid ook na haar mandaat uitstralen en zal ze zich op de een of andere manier altijd blijven inzetten voor de universiteit. "Ik houd er een heel goed gevoel aan over en een mooie herinnering aan jullie allemaal, absoluut."

UGent gaat gebukt onder groeipijn

STIJGING AANTAL INSCHRIJVINGEN STELT SOMMIGE FACULTEITEN OP DE PROEF

DOOR HENDRIK Taelman, ARTHUR JOOS

CARTOON DOOR LORENZ KEMPENEERS

Zoals de meeste studenten hun examenresultaten afwachten, kijkt ook de Universiteit Gent reikhalzend uit naar het aantal inschrijvingen dit jaar. Er is goed nieuws: opnieuw schreven meer nieuwe studenten zich in dan het jaar voordien, maar blijft het praktisch haalbaar?

First things first: op het ogenblik van dit schrijven zijn vijf procent extra nieuwe studenten ingeschreven aan de UGent, goed voor bijna vijfhonderd nieuwe gezichten. De stijging ligt in lijn met de vorige jaren; van een uitzonderlijke instroom kan men dus niet spreken. Opmerkelijk is echter dat het aantal studenten dat een master volgt, zonder aan de Universiteit Gent een bachelor te hebben gevolgd, daalt. Vooral in de rechtsfaculteit is deze trend merkbaar. De Faculteit Diergeneeskunde maakt

“

De Faculteit Diergeneeskunde maakt dit jaar procentueel de grootste groei door

dit jaar procentueel de grootste groei door: daar zwelt het aantal nieuw ingeschreven bachelorstudenten aan met ruim 32 procent ten opzichte van vorig jaar.

FRESH MEAT FOR THE GRINDER

Het grootste aandeel van die nieuwe gezichten zijn kersverse bachelorstudenten: met ruim 380 meer zijn ze, een toename van 5,4 procent ten opzichte van vorig jaar. De meerderheid van de studenten is te vinden in de Faculteit Economie en Bedrijfskunde, die zo veel is gegroeid dat zelfs het grootste auditorium van de UGent niet alle eerstejaars in een keer zal kunnen accommoderen. De Faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen volgt de economen in

absolute aantallen op de hielen. Andere stijgers zijn de Faculteit Rechtsgeleerdheid, waar de opleiding criminologie procentueel iets meer groeit dan de opleiding rechten, maar wel nog steeds de kleinste richting van beide blijft. De Faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen en de Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen zetten ook de groeiende trend van de laatste jaren voort. Een opmerkelijke stijger is ook de Faculteit Bio-ingenieurswetenschappen, die na een klein dipje vorig jaar opnieuw in de lift zit. Bij de Letteren en Wijsbegeerte is die trend eveneens waarneembaar.

HET KUNNEN NIET ALLEMAAL WINNAARS ZIJN

Hoewel de universiteit dus over het algemeen groeit, zijn er toch enkele faculteiten waar het aantal nieuwe inschrijvingen in de bacheloroplei-

DIERGEENEESKUNDE

dingen lager ligt dan de voorgaande jaren. Hoewel de Faculteit Economie en Bedrijfskunde de grootste blijft, blijkt ze samen met de Faculteit Farmaceutische Wetenschappen tot de grootste dalers te horen met elk ruim zeven procent minder nieuwe inschrijvingen dan het jaar ervoor. Verder daalt ook het aantal nieuwe inschrijvingen voor de Faculteit Wetenschappen. Daar wordt de daling van het aantal nieuwe bachelorstudenten geraamd op ongeveer vijf procent. Deze cijfers kunnen echter nog gecorrigeerd worden door late inschrijvers.

De procentueel grootste daler blijkt echter de campus in Zuid-Korea te zijn. De campus is hoe dan ook geen onverdeeld succes; zo schreven we eerder dat de slaagcijfers er bijzonder laag liggen. Vicerector **Freddy Mortier** suggereerde toen dat dit deels te wijten is aan een cultuurverschil. Komt deze hoop in gevaar indien het aantal nieuwe inschrijvingen blijft dalen? In 2015 waren op dit moment al 43 nieuwe bachelorstudenten

ingeschreven. Vorig academiejaar daalde dat aantal al naar 38, maar dit jaar zijn ze slechts met 21, een daling van bijna 45 procent ten opzichte van vorig jaar en een halvering ten opzichte van twee jaar terug. Dit prestige-

“

De grootste daler blijkt de campus in Zuid-Korea te zijn

Zuid-Korea dit academiejaar zelfbedruipend zou worden.

GROEIPIJNEN EN GENDEREVENWICHT

Hoewel een groter aantal hogeschoolden zeker een positieve ontwikkeling is, is er ook een keerzijde aan de medaille: iedereen moet een plaatsje krijgen. Hoewel het grootste auditorium van de universiteit duizend studenten kan huisvesten, blijkt zelfs deze mastodont niet opgewassen tegen de nieuwe instromen. Neen, dat is geen excuus voor eerste-

jaars om de lessen niet bij te wonen. Het probleem gaat echter verder; zo is het maar de vraag of de infrastructuur en de dienstverlening van snel groeiende faculteiten zoals de Faculteit Diergeneeskunde het verhoogd aantal studenten zullen aankunnen.

Als je dit leest in de Brug of in een auditorium, valt het je waarschijnlijk wel op dat er dit jaar weer veel vrouwelijk schoon rondloopt. Hun mannelijke evenknieën zijn daarentegen steeds minder goed vertegenwoordigd: geheel volgens de trend van de afgelopen jaren zijn er ook dit jaar meer vrouwen dan mannen ingeschreven. Het verschil is langzamerhand ook significant te noemen: over de hele universiteit bedraagt het een kleine tien procentpunten. In de Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen is de situatie zelfs zo scheefgetrokken dat meer dan 80 procent van de ingeschreven studenten vrouwen zijn. Het enige mannenbastion dat echt overeind blijft is de Faculteit Ingenieurswetenschappen en Architectuur, waar vrouwen slechts 20 procent van de studentenpopulatie uitmaken.

Ijkingsproef voor dierenartsen?

De faculteit met procentueel de meeste nieuwe bachelorstudenten is de Faculteit Diergeneeskunde. Voor het tweede jaar op rij stijgt het aantal inschrijvingen er: ten opzichte van vorig jaar zullen er dit jaar ruim 32 procent meer bachelorstudenten starten. Vorig jaar was die toename nog ongeveer 11 procent. Een mogelijke verklaring is dat de Universiteit Gent tot op heden de enige in Vlaanderen is die een masteropleiding in de diergeneeskunde aanbiedt.

Een andere belangrijke factor is wellicht de recent gepubliceerde Shanghai ranking, die de Faculteit Diergeneeskunde van de UGent tot de nummer één van de wereld kroonde op vlak van onderzoek. Laat ons ook niet vergeten dat ze een boerderij hebben, wat menig jongens- en meisjeshart natuurlijk sneller doet slaan. Verder is er ook een toenemende stroom aan vooral Nederlandse studenten, die de opleiding in België volgen omdat die hier toegankelijker is.

"De stijging is inderdaad wel pittig", meent **Stephanie Lenoir**, woordvoester van de Gentse universiteit. "Het wordt een flinke uitdaging om plots ruim 30 procent extra eerstejaarsstudenten te faciliteren", vervolgt ze. Zorgen maakt ze zich evenwel niet: "Al sinds uit de eerste cijfers is gebleken dat de

de studierichting ook dit jaar weer meer studenten zou aantrekken, zijn ze aan de Faculteit Diergeneeskunde druk bezig met een gepaste reactie." Volgens Lenoir gaat het over een algemene stijging: "Ook in Antwerpen stijgt het aantal aspirant-dierenartsen."

Dit wordt ook bevestigd door professor **Gasthuys**, decaan van de Faculteit Diergeneeskunde. "Het aantal studenten stijgt inderdaad drastisch, mede door televisieprogramma's die het beroep van dierenarts idealiseren", vertelt de decaan, die recent nog gevraagd werd door televisiemakers om nog meer nieuwe soortgelijke programma's te helpen maken. "De motivatie van de studenten is soms ook verkeerd; tachtig procent haalt aan dat ze diergeneeskunde studeren omdat ze 'graag dieren zien', en dat is natuurlijk niet genoeg om diergeneeskunde te studeren", verduidelijkt de decaan. Zelf geeft hij nochtans toe dat hij een keer per dag naar de kliniek trekt om de paarden te zien. De instroom van studenten met verkeerde verwachtingen en motivaties vertaalt zich volgens Professor Gasthuys helaas ook in de resultaten: "Zestig procent van de studenten volgt een GIT, waardoor het bijvoorbeeld onmogelijk is geworden om te bepalen met hoeveel men in een

jaar zit. We zijn te flexibel geworden."

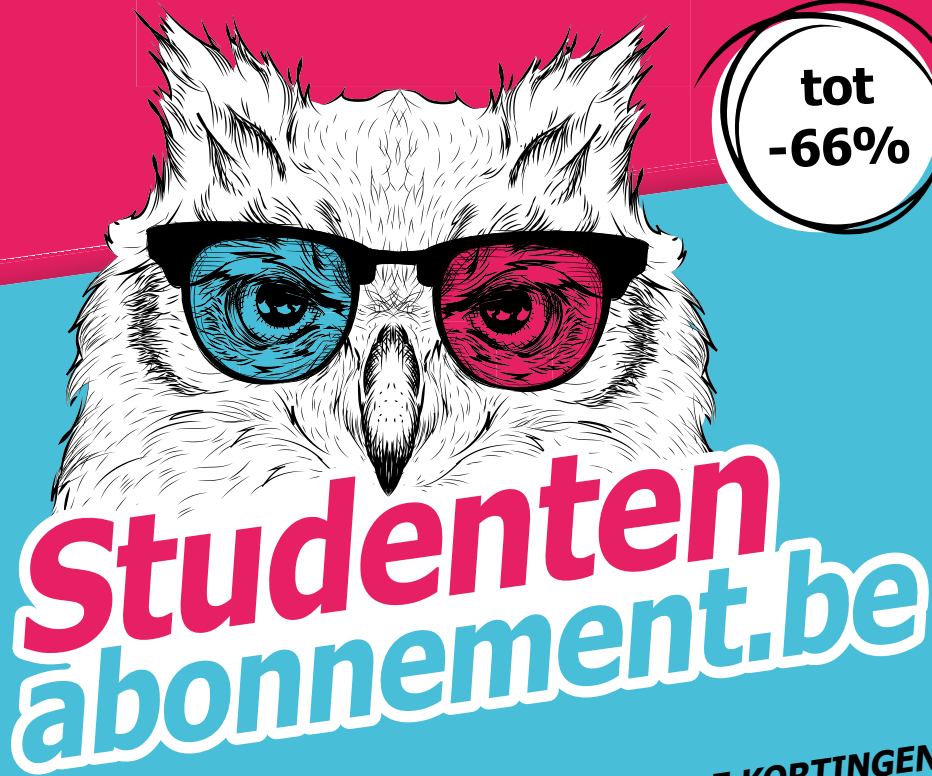
Het probleem van een teveel aan studenten is niet alleen een probleem tijdens de studies, maar ook na het afstuderen heeft de overbevolking gevolgen op de arbeidsmarkt. De decaan nuanceert: "Bepaalde markten zijn zeker verzadigd. Zo heeft elke straat wel een praktijk voor kleine huisdieren, en binnenkort heeft elk paard in Vlaanderen bij wijze van spreken een persoonlijke dierenarts." Volgens Gasthuys is er wel werk te vinden in andere sectoren: vooral bij nutsdieren zoals runderen en varkens, en bij voedselagentschappen, zijn er zeker nog voldoende plaatsen. "Alleen lijken die sectoren minder studenten aan te trekken", meent hij.

Moet er dan een ijkingsstoets komen? Of zelfs een ingangsexamen? Professor Gasthuys denkt niet dat het zo'n vaart zal lopen, maar hij erkent het probleem wel: "We hebben al een niet-verplichte oriëntatieproef. Hieruit blijkt dat slechts tien procent van de studenten die deelneemt aan de proef ook werkelijk geschikt is voor de opleiding." De invoering van een ingangsexamen zou volgens hem te ingrijpend zijn: "Het zou het aantal studenten fors doen dalen, wat ook de middelen die de universiteit van de overheid krijgt zou onderuithalen."

Straffe kortingen op kranten en magazines!

tot
-66%

Krijg héél veel korting op Het Laatste Nieuws, De Morgen, De Tijd, Humo, Dag Allemaal, Story, Blik, TV Familie, TeVe-Blad en Goed Gevoel met je studentenkaart.

BEKIJK ALLE KORTINGEN OP
STUDENTENABONNEMENT.BE

DeMorgen.

HLN HET LAATSTE NIEUWS

Dag
allemaal

HUMO

story

TeVe
BLAD

familie

DE
TIJD

Blik

Goed
Gevoel

Leerkracht? Bekijk de exclusieve aanbiedingen op leerkrachtenabonnement.be

\$ op doek

DOOR LIESELOT LE COMTE

Ik nam mijn oma mee naar het Groeningemuseum opdat ze zou begrijpen waarom ze zich door hordes toeristen een weg moet banen naar haar wekelijkse gebraden kippetje van de markt.

Voor **Van Eycks** 'Madonna met kanunnik Joris Van der Paele', het *pièce de résistance* van het museum, riep ze: "*Mó zuk ne lèlike joengers!*" (Vrij vertaald: "Maar wat een lelijk kind!") Het

“

Kunst lijkt vandaag vooral een speeltje van miljardairs

leverde haar een woedende blik op van de suppoost en mijn instemmende gemompel dat Maria inderdaad eerder bezocht leek door een koboldachtig wezen dan dat er sprake zou zijn van een onbevleete ontvangenis. (Wat mij eveneens kwade blikken opleverde, dit keer zowel van de suppoost als van mijn oma.) Later volgden nog opmerkingen als "*wiender moest'n ook azo sjchriev'n*" (bij **Broodthaers**) en "*min grotwoader at ook zukke poll'n van 'anden*" (bij **Permeke**). Het was het meest verfrissende museumbezoek ooit, los van elk dogma over wat we horen te beschouwen als 'goede kunst'.

Maar wat is goede kunst? Wat is de waarde van kunst? Geen mens lijkt het nog te weten. De strenge regels van de Académie Française zijn al enkele eeuwen achterhaald en de tijd waarin filosofen als **Kant**, **Schopenhauer** en **Nietzsche** de waarheid in pacht leken te hebben ligt ook al even achter ons. Als we de reguliere media mogen geloven, dan is de kwaliteit van een kunstwerk vooral recht evenredig

aan de kostprijs ervan. De weinige keren dat berichten over kunst ontsnappen aan de gespecialiseerde pagina's, gaat het vooral over recordbedrag x dat Chinees y heeft neergeteld voor schilderij z of over de hallucinante waarde die geschat wordt voor een opgezet zeedier. In de hele discussie rond het al dan niet verbranden van **Tuymans'** 'The Swamp' werden de geldelijke argumenten breed uitgesmeerd, terwijl de andere verloren raakten tussen de vele dollartekentjes.

Kunst lijkt vandaag wel een speeltje te zijn van miljardairs die de Pokémonkaarten ontgroeid zijn en zich in de plaats daarvan bezighouden met het verhandelen van peperdure mobiles en schilderen. De speculaties op de kunstmarkt, gretig in de hand gewerkt door veilinghuizen als Sotheby's en Christie's, drijven de verzekeringspremies tot exuberante hoogtes, waardoor het bijzonder moeilijk wordt voor (kleinere) musea om interessante tentoonstellingen samen te stellen. De doorsnee toerist heeft geen flauwe idee waarom hij of zij nog een museum binnenstapt, tenzij het is voor de spectaculaire architectuur die het goed doet op Instagram, of om even uit te blazen na de overdosis cafeïne waar koffiebar zeven schuldig aan is.

Ik wil geen holle frasen genre 'kunst is voor iedereen' verkondigen, want er zullen altijd mensen zijn die geen bal geven om likken verf op doek, net zoals de zoveelste match van de Rode Duivels sommigen Siberisch koud laat. *Elk zijn meug*. Maar als enkel de economische waarde van kunst nog de voorpagina's haalt, dan is er wel degelijk een probleem. De waarde van kunst is meer dan alleen een reeks cijfertjes. Het is ambacht, het is politiek, het is creatie, en het is bovenal emotie.

DOOR SELIN BAKISTANLI

CROOKED KIESCOMMISSIE

De rector- en vicerectorverkiezingen blijven de ganse universiteit verbazen. Na ettelijke stemrondes leek er licht aan het eind van de tunnel te zijn, ware het niet dat door een technisch mankement een groot deel van de campagnemails voor de eerste ronde van de derde cyclus van het duo Raeymaeckers/De Baets niet verstuurd werd. Dit in tegenstelling tot de mails van Van de Walle/Van Herreweghe. Op de kiescommissie, die de verkiezingen in goede banen moet leiden (lol), mochten de kandidaat-duo's hun gal komen spuwen over het voorval. Hierna werd besloten de eerste stemronde te hernemen. *Fun fact:* in de eerste versie van het verslag van deze vergadering werd Karin Raeymaeckers consequent geschreven als 'Karen Raeymaeckers'. Goed bezig, jongens!

T IS CRISIS

De ruimtes aan de UGent moeten efficiënter benut worden! Op de Raad van Bestuur werd het project 'Anders werken' voorgesteld. Een van de voorgestelde maatregelen is een systeem van flexibele werkplekken, en dus afstappen van vaste bureaus. Aan de faculteiten werd hier matig enthousiast op gereageerd. Toch zullen aan de Faculteit Rechtsgeleerdheid en de Faculteit Wetenschappen proefprojecten opgestart worden om dit verder te bekijken. Daarnaast is ook Directeur Onderwijsaangelegenheden Ilse De Bourdeaudhuij slachtoffer van ruimtebesparing: zij moet haar bureau, dat al twee keer kleiner is dan dat van haar voorganger Kristiaan Versluys, voortaan delen met haar twee secretaresses.

Advertentie

sustainable, fair & second hand
ECOMARKT

GRATIS TOEGANG heel wat proevertjes, workshops & demonstraties

VLÖMARKT! DE MAKERS PROEF VAN DE WERELD

GRATIS WORKSHOPS DUURZAAM@UGENT

di. 10 oktober 2017, van 16:00 tot 18:30
Ufo (Sint-Pietersnieuwstraat 33)

"We hebben de grondwet veranderd!"

SATIRISCHE "DIE PARTEI" MAAKT FURORE IN DUITSLAND

DOOR PIETER DE SMET
FOTO'S DOOR PIETER DE SMET

In Duitsland vonden afgelopen zondag de verkiezingen voor het federale parlement plaats. Kleinere partijen als Die Linke en AfD nemen volop deel aan het politieke debat, maar ook een andere stem dingt naar een plaats op de bühne: het satirische 'Die Partei'. De kritiek zwelt aan.

Niet-traditionele partijen winnen ten koste van SPD en CDU/CSU aan populariteit. Alternative für Deutschland zou volgens de peilingen niet alleen de kiesdrempel halen, het zou ook de grootste oppositiepartij kunnen worden. Ook het satirische Die Partei doet het goed. Ze vechten voor een grondwetswijziging en veroverden zetels in de regionale parlementen én in het Europees Parlement. Wij spraken hen in Hamburg, de tweede grootste stad van Duitsland.

"JA AAN KINDERARBEID"

Een dame van middelbare leeftijd met purperrode haren houdt halt voor het verkiezingskraam van Die Partei. Achter haar zeult ze een boodschappentrolley vol lege flessen mee. "Goed zo, op de CDU stem ik al lang niet meer", lacht ze hen toe. Ze loopt gauw weer verder. Het is 20 september 2017. In Duitsland Internationale Dag van het Kind. In Hamburg protesteert Die Partei vóór kinderarbeid. De locatie van hun kraam? De stoep voor de vlaggenschipwinkel van

Apple in de straat Jungfernstieg.

Johannes Frederik Helmut Risch is op 24 september de zevende kandidaat op de Bondsdaglijst van Die Partei in Hamburg. "Wij zijn voor kinderarbeid, omdat we absoluut alle kinderen van straat moeten krijgen. Die kinderen zijn immers arm, en dat is geen mooi beeld. Bovendien verzwakt de achterstand van Duitse kinderen hun positie op de arbeidsmarkt." Risch brengt de boodschap passioneel over, maar zijn monnellachje verradt de ironie.

Die Partei zoekt vaak de controverse op.

Een aantal weken geleden nog kwam het in de media nadat Facebook een omstreden verkiezingsaffiche verwijderde. Op de affiche stond het omgekomen vluchtelingenkind **Aylan** met de boodschap: "Voor een strand, waar we goed en graag liggen!" Het was toen vooral Facebook dat - door het verwijderen van de post - kop van jut was in Duitsland. Desalniettemin blijft de vraag: hoe ver kan men gaan met dergelijke satirische boodschappen? Met deze affiche wou men de beperkte aandachtsspanne van (een deel van) de maatschappij voor het leed van vluchtelingen aan de kaak stellen. In de Jungfernstieg probeert men hetzelfde te doen voor kinderarbeid. "We hebben een partij nodig die een spiegel voorhoudt. Dit kinderarbeidgedoe weerspiegelt uiteraard wat er in de wereld aan de gang is", aldus **Dirk Kotte**, de nummer 2 op de Hamburgse Bondsdaglijst.

LÜGENPRESSE!

Een vraag die bij criticasters vaak de kop opsteekt: waar vervaagt de grens van geëngageerde maatschappelijk-politieke kritiek naar cynisme? Heel wat media berichten en opiniëren vernietigend over Die Partei. Er werden stukken geschreven over de overwegend mannelijke spilfiguren, de vaststelling dat intellectueel onderlegde kiezers wegtrekken van 'zinvolle politiek' en de elitaire en pedante toon van campagneboodschappen. Kotte: "Er zijn veel kranten die tegen ons zijn. We zijn de slechten, we zijn slechter dan **Hitler**. Ze zeggen dat men zeker niet op ons mag stemmen."

De grootste kritiek blijft echter: een stem op een kleine partij is een weggegooide stem. Kotte: "Meestal is de redenering: je stemt niet op een kleine partij, omdat een kleine partij geen kans heeft om in de regering te komen. Maar als niemand zou stemmen op een kleine partij, zouden

de groenen in de jaren 80 ook niet in het parlement gekomen zijn. En dan zou er geen oppositiedruk kunnen uitgeoefend worden. Daar zijn we het - uiteraard - niet mee eens."

ZETEL IN HET EU-PARLEMENT

Die Partei (een acroniem voor Partij voor Arbeid, Rechtsstaat, Dierenbescherming, Elitebevordering en Basisdemocratisch Initiatief) werd in 2004 opgericht door **Martin Sonneborn**, toen nog hoofdredacteur van een satirisch magazine. Hij zetelt nu in het parlement van de Europese Unie voor Die Partei. Kotte: "We trachten er krankzinnige zaken te ontmantelen die zich in de politiek voordoen." Zo kon Sonneborn probleemloos afwezig blijven in het parlement, en toch €33.000 per maand uitbetaald krijgen.

Kotte is bijzonder trots op de verwezenlijkingen in hun bescheiden geschiedenis: "Wij, als kleine partij, hebben ondanks de tegenwerking en ondanks het feit dat we enkel in lokale landesparlementen zetelen, de grondwet van Duitsland veranderd. We konden vroeger enkel na de verkiezingen in beroep gaan tegen de beslissing niet te mogen deelnemen aan de verkiezing. Maar wanneer in dat geval een rechtbank beslist dat de partij wél mag deelnemen, moet de verkiezing hernomen worden, en uiteraard gebeurt dat niet. Door de wijziging aan de grondwet kunnen we in beroep gaan bij het Grondwettelijk Hof vóór de verkiezingen."

Die Partei kan al tevreden zijn als het 1 of 2% haalt. Maar volgens de Hamburgers is hún politiek absoluut in opmars. Onlangs waren ze ook op politieke excursie in België en dronken ze Jupiler. Of de tendens van een satirische partij overwaait naar België, is koffiedik kijken. Risch drinkt van zijn Hamburgse Astrabier en Kotte sluit af: "We hopen de politiek te veranderen. Aan goede politiek te doen. De huidige gang van zaken veranderen, daar het verschil maken. En dat zullen we doen."

Le monde stuveresque

DOOR SELIN BAKISTANLI

Studentenvertegenwoordigers heb je in alle soorten en maten, maar één ding hebben ze gemeen: ze proberen er in allerhande commissies, raden en organen over te waken dat de belangen van iedere student behartigd worden. *Sed quis custodiet ipsos custodes?*

ONTSLAG VOORZITTER

Na de mediastorm die ontstaan is over de financiën van de Gentse Studentenraad diende **Johannes Weytjens**, voorzitter van de Studentenraad, zijn ontslag in op 25 augustus. Aangezien de Algemene Vergadering (AV) van de studentenraad de voorzitter van de Gentse Studentenraad verkiest, diende deze zijn ontslag ook formeel te aanvaarden. Dat gebeurde op 19 september. Weytjens erkende op deze vergadering dat er fouten zijn gemaakt, maar meende dat de berichtgeving hierover ongenueanceerd en eenzijdig was, hetgeen hij betreurt. Zijn ontslag werd aanvaard met tien stemmen 'voor' en twee onthoudingen. De voorzittersfunctie is momenteel dus vacant, waardoor er op 17 oktober nieuwe verkiezingen georganiseerd zullen worden. Elke UGent-student kan hiervoor kandideren. De deadline voor de kandidaturen ligt op 12 oktober. Tussendoor ook even een stoelendans: tot er een nieuwe voorzitter gevonden is, zal ondervoorzitter **Robbert Claeys** optreden als voorzitter ad interim. Bestuurslid Onderwijs **Dylan Couck** wordt ondervoorzitter ad interim. Stop de muziek!

G\$\$\$R

De Gentse Studentenraad lag de afgelopen maand onder vuur door geruchten over financieel wanbeheer. Het orgaan beheert 250.000 € en kan hier

autonoom over beschikken. Een groot deel van dat bedrag gaat traditioneel naar initiatieven zoals StudentenMobiliteit, de Student Kick-Off en Cultour. Slechts een klein deel staat begroot voor eigen werking. Er wordt al jaren gespeculeerd over het budget van de Rothschilds onder de studenten, maar nog nooit was de nood aan financiële transparantie zo hoog. Er werd een werkgroep Interne Evaluatie opgericht die zich zal buigen over een voorstel om die transparantie te vergroten. Zo zal elke UGent-student binnenkort de macro-begroting van de Studentenraad kunnen raadplegen op hun website. De werkgroep is momenteel ook bezig met het uitwerken van een financieel reglement om te vermijden dat er in de toekomst nog ruimte is voor misverstanden omtrent het budget en het beheer ervan.

TRYING TO MAKE VLOR-ADVIES HAPPEN

In mei keurde de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) unaniem een advies over het stimuleren van studentenparticipatie goed. In dit advies staan enkele drempels opgesomd die het voor stuvers moeilijk maken om aan studentenparticipatie te doen en worden er een aantal suggesties gedaan om participatie te ondersteunen. "Het is niet fijn om als studentenvertegenwoordiger aan deze bel te trekken. We houden ons liever bezig met dossiers die een onmiddellijke impact hebben op

de Vlaamse studenten. Maar momenteel zitten stuvers in sommige instellingen op hun tandvlees. Bij sommigen lukt het zelfs niet meer om enkele vergaderingen bij te wonen door een gebrek aan mankracht. Dit advies moet dit verhelpen", klinkt het bij stuver **Frédéric Piccavet**. **Ann Brusseel** (Open Vld) vroeg zich echter af of de voorstellen die in het advies staan niet tot te veel betutteling zouden leiden. Ze sprak zich uit tegen een *one-size-fits-all*-benadering die voor alle

hogere onderwijsinstellingen zou moeten gelden. De Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS) liet het hier echter niet bij en volgde de zaak deze zomer op: ze gingen langs bij de verschillende Vlaamse partijen met het Vlor-advies in de hand om de volksvertegenwoordigers te overtuigen van de nood aan een dergelijk advies. Nu de gesprekken achter de rug zijn schakelen ze een versnelling hoger voor de volgende etappe. Wordt vervolgd!

STICHTINGSBAL

8 OKTOBER
ICC GENT

200 JAAR FEEST!

Hendrik Vos

Proffen op zondag

DOOR KASPER VAN PARYS

Elke editie nemen we een prof met een 'bijzondere' hobby onder de loep. Het is professor Hendrik Vos die de spits mag afbijten. De man houdt zich doorgaans bezig met Europese politieke kwesties, maar is daarnaast ook nog eens een bijzonder verdienstelijke wielrenner.

Hoe bent u eigenlijk in het wielrennen gerold?

"Ik heb als kind altijd wel gefietst en had hier in Gent uiteraard een fiets toen ik op kot zat, maar ik heb pas echt de klik gemaakt om serieuze ritten met de koersfiets te maken na een gesprek met Rob Heirbaut, de Europajournalist van de VRT. Die vertelde me na een debat dat hij de Marmotte zou rijden: een zeer zware bergrit uit de Ronde van Frankrijk, 180 km over 5000 hoogtemeters, met aankomst op Alpe D'Huez. Ik zei toen dat ik dat ook van plan was, maar wist amper wat het was. 's Avonds zocht ik het op het internet op en schrok ik wel. Ik ben dan snel een koersplunje gaan kopen, handschoentjes, en alles erop en eraan. Die eerste keer viel - haast zonder training - zo goed mee dat ik dacht: ze zullen mij hier nog terugzien. Ik wou weleens weten hoe ver ik zou geraken wanneer ik zou beginnen trainen."

Hoe ziet uw week eruit?

"Tot vier jaar geleden deed ik aan competitie, en was ik echt fanatiek. Vanaf december trainde ik elke dag. In het najaar deed ik het dan iets rustiger aan, maar deed ik wel meer krachttraining op de rollen en in de fitness. Ik moest heel efficiënt te werk gaan wanneer ik bijvoorbeeld lezingen moest geven. Alles binnen een straal van 100 km rond Gent deed ik met de fiets, heen en terug. Zo geraakte ik ook aan mijn kilometers. Maar ik moest dat natuurlijk combineren met mijn job hier aan de universiteit."

"Er kwam een moment waarop ik merkte dat ik een limiet bereikt had. Ik begon te besparen op slaap om alles in die 24 uren geperst te krijgen. Na mijn lezingen

reed ik om elf uur 's avonds nog twee uren op de rollen, of stond ik *een kot in de nacht* op om 's morgens met mijn fiets in Brussel te geraken. Ik had heel lange dagen, en ik denk dat een burn-out niet meer veraf was. Ik heb de klik gemaakt bij de wedstrijd 'La Cannibale' die ik al tweemaal had gewonnen. De derde keer moest ik op het einde enkele renners voorlaten, en op de slotklim naar de Mont Ventoux realiseerde ik me dat ik op mijn veertigste niet beter zou worden. Of ik zou nog meer moeten trainen, en dat viel niet meer te combineren. Ik fiets nu nog altijd veel, maar ik rijd alleen voor het plezier, zonder het competitieve."

Hoe gaat u het liefst fietsen?

"Ik fiets graag alleen. Ik ben zeker niet asociaal, maar soms wil ik gewoon trainingen afwerken. In mijn job zit ik al de hele tijd met mensen te praten, dingen uit te leggen ... Op de fiets zitten, dat is *me-time*. Dan vind ik het niet nodig om te netwerken. Dan ben ik gewoon bezig met het landschap, trappen, zweten en afzien. Het is mijn hoofd leegmaken, maar evengoed weer laten vollopen. De creatiefste ideeën, voor bijvoorbeeld een column, krijg ik zo. Ik heb altijd mijn smartphone bij me, maar soms gebruik ik heel ambachtelijk pen en papier om te noteren."

Wat trekt u het meest aan in wielrennen?

"Zeker toen ik aan competitie deed ging het er echt wel om om de limieten van mijn lijf te leren kennen. Het pure, fysieke afzien. Dat geeft wel een kick, merken dat je je grenzen kan verleggen."

“
Alles binnen een straal van 100 km rond Gent deed ik met de fiets

“
Op de fiets zitten, dat is *me-time*

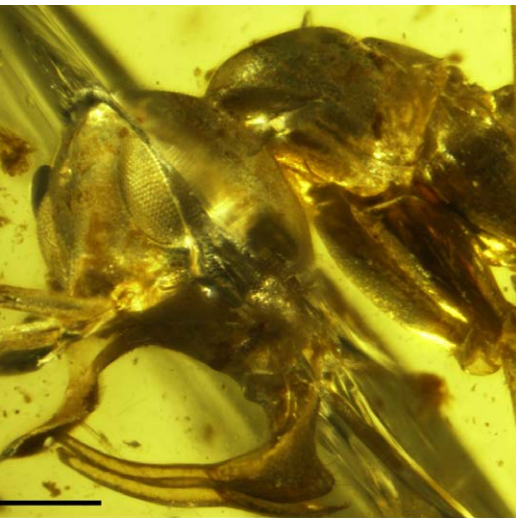
SPACE CRAFTS, ALLER LANDE

Hartverscheurend nieuws uit *outer space*: de NASA-ruimtesonde Cassini, die twintig jaar lang eenzaam doorheen de desolate leegte rond Saturnus moest draaien, is op 15 september vernietigd. Cassini stortte met een duizelingwekkende snelheid te pletter op de planeet waarvan hij zoveel prachtige foto's nam. De hardvochtige astronomen die hem tot dat cynische einde veroordeelden, proberen zich voor hun wreedheid te verantwoorden met frases

als 'het algemeen welzijn van de soort' en 'planetaire responsabiliteit'. Daarmee doelen ze op de twee levenloze manen van Saturnus. Die zijn mogelijk interessant voor de mensheid omdat ze vloeibaar water bezitten en dus infecteren we ze beter niet met aardse bacteriën. Verdienen onze ruimtekameraden dan echt geen beter lot? Hoog tijd dat de raketten zich syndiceren.

FUCKED UP FOSSIEL

Reusachtige kaken, een messcherpe muil, een metalige hoorn. Het klinkt als een ziekelijke kruising tussen een dino en een eenhoorn, maar het is wat wetenschappers aantreffen bij een Myanmarese mier. Geen reden om angstvallig om je heen te speuren naar deze vieze kruiers, want de moordmachine in kwestie is al 100 miljoen jaar uitgestorven. De tijdgenoot van de dino's doodde zijn prooi vermoedelijk door het met zijn

zeisachtige onderkaken aan zijn hoorn te rijgen. Het beest behoort tot een groep mieren die de *hell ants* worden genoemd, en hun wetenschappelijke benaming is niet veel beter: *Linguamyrmex vladi*. 'Vladi' verwijst naar **Vlad III**, die zijn onderdanen graag spietste, maar ook naar zijn romaneske tegenhanger, graaf Dracula. De mier was immers ook niet vies van wat bloed slurpen. Smakelijk!

VERLICHTE VIKINGS

Onze visie op Vikings moet dringend worden bijgesteld. Ze waren niet allemaal breedgeschouderde macho's, zo wijst het DNA van een tiende-eeuwse krijgeres aan. De dame werd al in 1889 opgegraven, maar generaties kibbelende wetenschappers konden nu pas met zekerheid stellen dat het om een *lady* Viking gaat. Op zich is dat geen unicum, er zijn nog al vrouwelijke Vikings opgedolven, maar zij waren stuk voor stuk ordinaire infanteriesoldaatjes die

onder aan de ladder van het noormanleger bengelden. De nieuwe vondst lijkt echter – afgaande op de wapens en de prullaria in haar graf – op een hooggeplaatste *killer machine*, in staat tot het verpulveren van glazen plafonds. Dat bewijst natuurlijk nog niet dat de Vikings in een egalitaire modelstaat leefden, maar nu begrijpen we wel waarom **Wickie de Viking** er zo genderneutraal uitziet.

Als een vlieg in het web

INTERNETSPIONAGE ALS METAFOOR

DOOR WOUT VIERBERGEN, KASPER VAN PARYS, FELICIAAN DE PALMENAER

Nooit eerder in de mensheid was het eenvoudiger om antwoorden op al je prangende vragen te krijgen via het wereldwijde web. Een web dat bovendien in verbinding staat met alle slimme apparaten die ons ten dienste staan. Maar tot welke prijs?

We verkeren allemaal in de veronderstelling dat wij diegenen zijn die argeloos rondzweven en surfen op het web en gebruik maken van zijn vele gratis diensten. Maar wat als we niet enkel gebruikers zijn, maar ook gebruikt worden? Wat als we maar simpele vliegjes zijn in een gigantisch web en we elk moment gegrepen kunnen worden met het oog op onze persoonlijke informatie? Tegen deze constante bedreiging kan het vliegje slechts op één wapen rekenen: privacy-instellingen. Ironisch genoeg bieden de vele parasieten in het web doorgaans zelf deze bescherming aan. Vriendelijk, toch?

'T ZIJN ALLEMAAL PARASieten, MENEER

Zonder dat we het beseffen kruipen er kleine parasieten rond ons heen in het web waarop we ons begeven. Deze diensten camoufleren zich via hun vriendelijkheid en efficiënte beloftes, maar zijn er enkel op uit ons zo veel mogelijk informatie te ontfutselen. Slagen ze er niet in om voldoende informatie binnen te halen, dan is voor veel van deze parasieten het einde van het levenslicht snel in zicht. Dagelijks ontdekken we apparaten die informatie aan ons blijken te onttrekken. De ronde robotstofzuigers waarop je huisdieren graag een lift nemen? Die tekenen een grondplan van je huis uit terwijl je erop staat te kijken. Het *fluffy* kinderspeelgoed van je kleine neefje of

nichtje? Het traceert hun doen en laten en zal nog voor Tante Peggy hun eerste woordjes horen. Of ze ook de kwaliteit van het babygebrabbel beoordelen, is nog onduidelijk.

Verder zijn er nog wetenschappers die berichten over verborgen af luisterapparatuur bij bepaalde types van smart-tv's. Deze akelige onthulling legt een ongemakkelijke waarheid bloot over het intellectuele vermogen van een parasiet die zich manifesteert als het toekomstige grote avondvertier van de werkende mens. In 2015 was deze parasiterende elektronica al over een kwart van de Belgische gezinnen verspreid. De verwachtingen zijn dat de totale groei van het aantal smart-tv's enkel nog zal toenemen, evenals de werkkraft van deze parasieten.

Een opvallende term die vaak opduikt in de vele onderzoeken naar deze sluwe diensten is 'smart'. De informatiezuigende capaciteit is immers vaak gelinkt aan de intelligentie van de parasiet in kwestie. Het akelige is dat hoe meer de parasiet te weten komt over zijn omgeving, des te beter hij zich camoufleren kan door zijn onwetende gast-organisme meer efficiënte diensten op maat aan te bieden. Nog beter gecamoufleerd dan een kameleon, sluipen veel parasieten ons leven binnen. Deze superieure camouflage kan werkelijk als een vorm van intelligentie beschouwd worden.

Nog niet overtuigd dat het in je leven krioelt van deze parasitaire organismen?

Ook aloude diensten zijn inmiddels geïnfecteerd geraakt en snakken naar informatie alsof (nee, omdat!) hun leven ervan afhangt. Grotere parasieten zoals grootwarenhuizen registreren nauwkeurig al je aankopen en je patroon doorheen het nauwkeurig opgestelde doolhof dat de winkelrekken vormen. Ontdek je er gratis wifi en verkeer je in de veronderstelling dat jij parasiteert op hun datanetwerk? Ze zouden bijna dom zijn je surfgedrag niet bij te houden. Maar elk parasitair gedrag is vergeven en vergeten wanneer je de week erna een kortingsbon ontvangt voor een product dat je in je kar had gelegd, maar na hevige twijfel toch weer in het rek had geplaatst. Of er plots

een twee-kopen-één-gratis-actie voor het product dat je zag op een affiche in het station verschijnt. Zou het reclamebord je dan toch hebben zien staren?

Eén gelijkenis hebben al deze parasieten. Ze hebben allemaal hun wortels in het wereldwijde web.

HET PARASITAIRE DARMSTELSEL

Toegegeven, wie vindt parasieten met een aardig gedrag die je leven efficiënter maken nu niet aangenaam? En vergeet niet, je hoeft er niet eens voor te betalen! De beste parasieten teren op je zonder dat je ernaar hoeft te vragen. Je betaalt gewoon door te leven, en je te laten parasiteren.

Een sterkte van de parasieten is dat ze er zelden alleen voor staan. Via hun tentakels in het wereldwijde web delen ze met elkaar verworven informatie. Via talloze datahandelaars, die verzamelpunten vormen van enorme hoeveelheden gecollecteerde data, verkopen parasieten hun vers opgezogen informatie aan de hoogste bidder. Je 'familieselfie' aan de Spaanse kust is plots niet zo onschuldig meer. De kans is groot

dat je slimme telefoon zo vriendelijk was om de locatie van de selfie toe te voegen aan de metadata die bij de foto horen. Vrolijk in het zonnetje en trots op de blote bierbuik van je papa, plaats je de foto op alle kanalen die je *personal brand* tentoonstellen. Je uploadt de foto en ongevraagd starten ook de metadata een grote reis doorheen het grote onzichtbare web. Het fijnste aan de reis is dat de duur en bestemming onbekend zijn. Tussensstops bij meerdere datahandelaars zijn voorspelbaar, maar niets is zeker. Een eindbestemming, of een eigen inbreng over de reis van jóúw data is al helemaal *wishful thinking*. Jouw data reizen ook nooit alleen, of kunnen zich opsplitsen en verschillende wegen afleggen. Kopiëren, plakken, splitsen, aanpassen, samenvoegen... Er is geen transformatie die je selfie niet zal ondergaan om een zo passend mogelijk patroon te vinden in je leven.

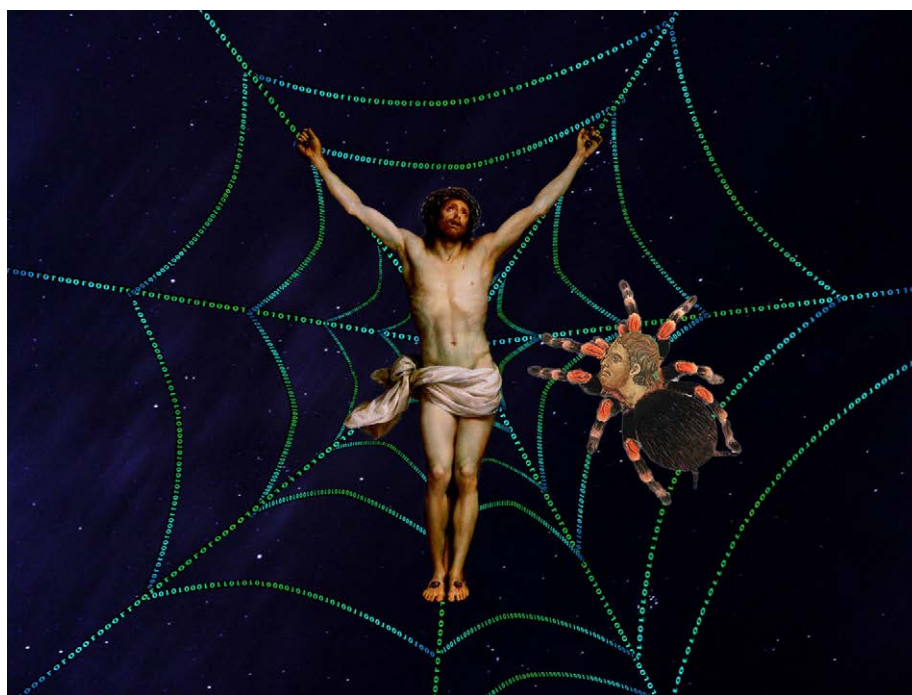
Sciencefiction? Helaas niet. Applicaties gaande van grote social mediabedrijven tot de zaklamp-app op je gsm verzamelen, zonder dat je het weet, informatie over je doen en laten. Naast het verkrijgen van

nauwkeurige gebruikersdata beginnen ze ook onmiddellijk advertenties te tonen en weten ze welke apps je geïnstalleerd hebt. Extreem nauwkeurige gebruikersgegevens zijn een goudmijn voor adverteerders en talloze studie bureaus die er achter je rug om graag grof geld voor geven.

IK HOEF GEEN ONZICHTBAARHEIDSMANTEL

Ervan uitgaande dat je maar een klein vliegje bent, omringd door veel andere interessante vliegjes in een gigantisch web; waarom zou jij er worden uitgepikt?

Het is het verhaal van de bultrug en het krill. De parasieten zijn zodanig groot dat ze heel veel kleine vliegjes zoals jou tegelijk kunnen verwerken. Je locatie kunnen ze gebruiken om de pizzazaak om de hoek ervan te verwittigen dat je soms wel zin hebt in een *midnight snack*, hoewel je meestal naar de frituur twee straten verder gaat. De locatiedata vertellen verder ook het verhaal waar je recent mee naar de dokter ging. Als parasieten deze informatie koppelen aan je

zoekopdracht over de morning-afterpil, is een conclusie niet veraf. Al dachten jullie met z'n tweetjes te zijn, talloze parasieten gluurden vol plezier mee. Al die kleine stukjes data, afkomstig uit alle hoeken van het web, worden gebundeld en verkocht door datahandelaren. Die proberen zo uit te zoeken wie je bent, wat je doet en wat je wil. Op deze verlangens spelen de parasieten dan vervolgens in door die informatie te verwerken in hun camouflage en doen ze zich voor als diensten die je het leven gemakkelijker kunnen maken.

OPGEGETEN EN VERTEERD

Ook al kan je proberen om zoveel mogelijk parasieten van je af te schudden en je leefomgeving te saneren van de talloze tentakels naar het wijde web, het zal enkel de hoeveelheid data verminderen. Er bestaat geen wondermiddel tegen deze vele gevaren van het web. Iedereen in bezit van een simkaart, een fitnesstracker of zelfs maar een bankrekening, is al lang vergewikkeld in een persoonlijke cocon op het grote web. Hoe meer parasieten in je leven, hoe omvangrijker deze cocon. Internetbedrijfjes verlekken er zich om.

Je beste vriend is waarschijnlijk nu al een robot! Geef toe, tegen wie praat je het meest? Je vrienden of een blauwe reus? Facebook is je dierbaarste vriend. Elk verhaal kun je er kwijt, altijd een luisterend oor en hij vertelt je enkel iets over onderwerpen die je echt interesseren. Nog beter dan je andere vrienden weet deze blauwe reus op wie je stiekem toch een crush hebt, wanneer je exact verliefd werd en hoe dicht je bij een depressie bent. Welke de vele mogelijkheden zijn van die data, is deels nog onontgonnen gebied. Eén zekerheid is er: je staat samen met je diepste geheimen te koop.

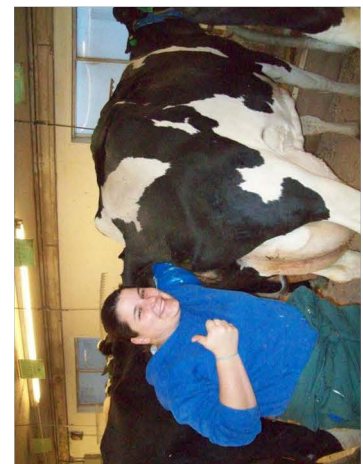
TIEN TIPS OM JE PRIVACY TE BESCHERMEN

1. Plak je camera en micro af. post-its zijn voor amateurs, duct tape is the way to go. Twee lagen.
2. Maak een hoedje van foliepapier en zet het op je kop tijdens het surfen. Dat beschermt tegen de straling en aliens.
3. Voeg geen mensen toe die je niet kent.
4. Gebruik TOR om op het dark web te browsen. Dan kan je drugs en wapens kopen.
5. In geval van onzekerheid, trek de stekker uit.
6. Steek je gsm in de microgolf als je privégesprekken wilt voeren. Niet aanzetten uiteraard. Edward Snowden doet dat ook.
7. Niet vertrouwen als je computer zegt dat je hem niet mag afsluiten. Dat is een virus!
8. Vertrouw geen mooie meisjes uit je buurt. Ze willen geen seks met jou!
9. Incognitomodus beschermt enkel tegen je moeder.
10. It's all fun and games until the CIA party van arrives.

BON VOOR GRATIS DIERENARTS

hoogstpersoonlijk rectaal onderzoek inbegrepen
inclusief naamadvies voor je paard
gratis voorkauwen van je kattenkorrels

*af te halen op het decanaat van de faculteit diergeneeskunde, salisburylaan 133, 9820 merelbeke

Leadership Energy Drink

"Courage. Devotion. Sacrifice." Dat is wat het etiket op het flesje 'Leadership Energy Drink' uit een online Aziatische supermarkt ons belooft. Onze interesse was meteen gewekt en we besloten de proef op de som te nemen.

Het academiejaar is weer van start gegaan en voor sommigen onder ons betekent dit dat we onze losbandige levensstijl vanaf nu weer moeten combineren met lessen, groepswerken, projecten, andere arbeid en - oh ja - wie weet wel wat studeren. Want zoals iedereen weet: herexamenloos studeren en een sociaal leven hebben gaan niet samen. Zijn er dan geen manieren om toch een succesvolle studie te combineren met een sociaal leven? Uiteraard wel! Suikerrijke energiedranken bieden de hardwerkende student een mooi alternatief voor planningen en gemiste feestjes. Want waarom zou je je kostbare tijd verspillen aan slapen als je ook kan meesurfen op de golven van een eindeloze sugar rush?

Idealiter zou je favoriete energiedrankje je niet alleen van energie, maar ook van overtuigingskracht en leiderskwaliteiten voorzien. Terwijl westerse rommel

zoals Red Bull, Monster en, godbetert, Nalu er enkel in slaagt om je min of meer de nacht door te helpen, belooft de Thaise 'Leadership Energy Drink', ofte 'M-150', je bovenop een sugar rush ook nog eens geweldige leiderskwaliteiten en andere positieve eigenschappen zoals onbaatzuchtigheid, toewijding en moed. Wij waren alvast nieuwsgierig naar alle nieuwe poorten die het gesuikerde goedje voor ons zou openen.

SUGAR BOMB

Zoals het woord het eigenlijk al zegt, werken energiedrankjes als stimulans voor de concentratie en voor mentale en fysieke prestaties. De belangrijkste bestanddelen die daarvoor zorgen zijn de hoge hoeveelheden suiker en cafeïne die erin terug te vinden zijn.

De gemiddelde suikerwaardes

van energiedranken liggen tussen 105 à 149 gram per liter, wat vergelijkbaar is met de hoeveelheden in een blikje cola: tussen de 26,25 à 39,25 gram per blikje van 250 ml. Wat cafeïne betreft liggen de gemiddelden rond ongeveer 300 mg per liter, wat voor een blikje neerkomt

“

Selin is als kind in een vat met leidersdrank gevallen

op zo'n 80 mg. Laten we deze cijfers even vergelijken met de hoeveelheden cafeïne en suiker in onze Leadership Drink. Eén flesje van 150 ml bevat zo'n 25,5 gram suiker en 53 mg cafeïne. Wanneer we dit omrekenen naar een blikje van 250 ml, zien we dat zowel de concentratie aan suiker in Leadership Energy Drink als de hoeveelheid cafeïne iets hoger ligt dan in de gemiddelde ons bekende energiedrank: 42,5 gram suiker en 85 mg cafeïne per 250 ml. Gelukkig voor uw hart en uw figuur bevat het flesje maar 150 ml, waardoor je ondanks de hogere concentratie toch nog minder pepmiddelen en suiker binnen krijgt dan met een standaard blikje Red Bull. Maar goed, genoeg cijfertjes. Wij willen resultaten zien. Zorgt het goedje ook echt voor ongeëvenaard leiderschap waar zelfs Grote Leider Kim Jong-un iets

LEADERSHIP ENERGY DRINK

van zou kunnen opsteken?

PLACEBO'S EN FLATULENTIE

Zes anonieme Schamperredacteurs, de een al wat meer autoritair dan de ander, melden zich vrijwillig aan als menselijke proefkonijnen om Leadership Energy Drink te testen. We pakken het ambitieus aan en beslissen zoals de 'echte wetenschappers' de groep te verdelen in een testgroep en een controlegroep. Na een kleine vertraging bij het leveren van de flesjes en na - tot frustratie van sommige proefpersonen - heel wat geklungel met Google Forms, kunnen we eindelijk aan het 'experiment' zelf beginnen. Iedereen krijgt twee flesjes, gevuld met ofwel de echte Leadership Drink, ofwel slechts een bodempje van het drankje, aangevuld met een in een Aziatische supermarkt gekochte theeachtige substantie met tamarindenectar.

Om de effecten van de Thaise energieboom te meten, vullen de proefpersonen gedurende vier dagen - twee dagen

met drankje en twee dagen zonder - een enquête in over zijn of haar algemene gemoedstoestand en eventuele 'Caesarsteekt-de-Rubicon-over'-momentjes van die dag. Nu is het wachten op de resultaten. Zal onze Chef PR, die reeds als kind in een vat met leidersdrank gevallen is, zich ontpoppen tot een ware Hulk? Zal onze hoofdredacteur op de vergadering zijn ware aard als dictator laten zien, hoewel hij slechts een placebo gekregen heeft?

Helaas vallen de resultaten lichtjes tegen: niet iedereen heeft de enquêtes braafjes dagelijks ingevuld, waardoor de interpretatie van de uitslagen moeilijk valt voor de niet-statisticus die dit onderzoek 'uitvoert'. Opmerkelijk is dat de enige persoon in de controlegroep die de juiste 'drink-dag'-vragenlijst ingevuld heeft, zich iets tot duidelijk opgewekter, toegewijder, autoritairder, onbaatzuch-

tiger en moediger dan normaal voelde in vergelijking met de testgroep op een M-150-dag. De placebo lijkt dus beter te werken dan het echte

“

Het doet me denken aan
van die snoepspray

spul. Kunnen we hieruit afleiden dat 'Leadership Energy Drink' ons dan toch niet in de supermanagers kan veranderen die het belooft? Jammer genoeg wel. Onze dierbare proefpersonen hielden er in plaats van de beloofde superkrachten vooral een rommelig spijsverteringsstelsel aan over.

GETUIGENIS VAN EEN PROEFKONIJN

Laten we één ding duidelijk maken: er is maar één baas en dat is de uitvinder van dit experiment. Soms kunnen smekende puppyogen meer teweegbrengen dan een bulderstem. Want laat ons eerlijk zijn: dat is de enige reden waarom ik me ertoe liet verleiden obscure Aziatische brouwsels naar binnen te werken. Het ruikt naar verschaald bier, het heeft de kleur van mijn ochtendurine (wat ongetwijfeld de donkere kleur van het flesje verklaart), en het smaakt naar Red Bull van de Lidl. Maar het werkt voor geen meter. Al zitten de sloten espresso die ik elke dag naar binnen werk daar wel voor iets tussen: mijn cafeïnetolerantiegrens ligt ongetwijfeld een stuk hoger dan het nationale gemiddelde. Anderzijds drink ik zo goed als nooit suikerrijke dranken, dus de licht verhoogde hartslag had eerder te maken

met de sugar rush. M-150 klinkt dan wel als de naam van een Noord-Koreaanse raket, doelgericht was ik allerminst. Eerder een Tom and Jerry-achtig dribbelend stripfiguurtje. Thailander moeten trouwens magen van ijzer hebben. Mijn weke Europese maag kon M-150 niet de baas, waardoor ik een hele namiddag vocht tegen vadsige boertjes en zure oprispingen. De beloofde leiderskwaliteiten bleven uit. Geef me liever een dubbele whisky, dan zal ik wel op tafel declameren als een Churchill.

WUK*?

(*Wederwoord Uwer Kwesties)

DOOR EMILIE DEVREESE

Tweewekelijks proberen wij een prangende vraag van een lezer of willekeurige medemens op te lossen. De vraag van rechtenstudente Laetitia mocht de spits afbijten.

WAAROM VERANDERT KRAANTJESWATER VAN SMAAK ALS JE HET ENKELE UREN LAAT STAAN?

De nachtdrinkers onder ons kennen het wel: 's avonds zet je een glas kraantjeswater naast je bed, en wanneer je 's ochtends een slokje water neemt, blijkt het viezig en brak te smaken. Is het water tijdens je slaap 'vervallen', of ligt het aan je nog niet zo wakkere smaakpapillen en is er niets aan de vloeistof zelf veranderd? Geen van beide: wanneer water een tijdje stilstaat, vinden er verschillende chemische reacties plaats die ervoor zorgen dat de smaak lijkt te veranderen, maar dat betekent niet dat het water niet meer drinkbaar is.

HOT 'N COLD 'N GASSY

Een eerste oorzaak voor de smaakverandering van het water ligt simpelweg bij de verhoging van de temperatuur. Water dat uit de kraan komt, is fris en smaakt beter dan warm of lauw water. Wanneer het water enkele uren in een open glas op je nachtkastje staat, komt het langzaam aan op kamertemperatuur, waardoor het zijn frisse smaak verliest. Enerzijds valt dit te verklaren door het feit dat temperatuur invloed heeft op je smaakperceptie, denk maar aan de smerige smaak van lauwe pintjes. Anderzijds is koud, stromend water zuurstofrijker dan warm of lauw water, en is de temperatuur van kraantjeswater veel lager dan kamertemperatuur. Als je dus een glas kraantjeswater enkele uren laat staan, zal het water na verloop van tijd op kamertemperatuur komen en zal de zuurstof uit het water oplossen, wat je kan zien aan het verdwijnen van de luchtbelletjes in het glas. Het zuurstofverlies uit het water zou een van de redenen kunnen zijn waarom je water opeens zo slecht smaakt, maar wetenschappers zijn het er voorlopig nog niet over eens of dit proces wel een noemenswaardige invloed heeft op de smaak van water.

Een andere reactie die medeverantwoordelijk kan zijn voor de ochtendlijke aanslag op je smaakpapillen, is de oplossing van koolstofdioxide in het water. Na verloop van tijd lossen CO₂-deeltjes op in het water en hierdoor wordt koolstofzuur gevormd, wat dan weer de pH-waarde in de vloeistof verlaagt en

zo de smaak lichtjes beïnvloedt.

ZWEMBAD IN JE GLAS

Ten slotte kan ook het verdampen van chloor ervoor zorgen dat je favoriete geurloze, kleurloze en 'smaakloze' drankje 's ochtends wat vreemd smaakt. Chloor wordt immers vaak gebruikt voor de ontsmetting en desinfectie van drinkwater. Net zoals in het zwembad dus, maar dan in lagere concentraties. Bijgevolg is het mogelijk dat je zodanig gewend bent geraakt aan de smaak van chloor in je kraantjeswater, dat chloorloos water een vreemde smaak lijkt te hebben.

Ondanks het doffe smaakje is je glaasje water na één nachtje dus nog niet ondrinkbaar. Uiteraard betekent dit niet dat je het goedje ongelimiteerd kan laten staan, want lauw, stilstaand water vormt een betere biotoop voor bacteriën en algen dan koud, stromend water. Tenslotte vinden we liever niet te veel bacteriële en plantaardige vriendjes in ons bekertje terug.

OMDAT *film* ONZE
PASSIE IS

Studio Skoop

5 CINEMA'S + FILMCAFÉ

Auteurs- en wereldfilms in de beste omstandigheden

Digitale cinema in een uniek kader

En een vree wijs café met 'coole' drank en muziek

'CARGO' van Gilles Coulier
FOTO

Sint-Annaplein 63, 9000 Gent | Tel: 09 225 08 45

info@studioskoop.be | www.studioskoop.be | volg ons op en

RADIO VINCI PARK

27-28/09, OPEL GARAGE BRUGSEPOORTSTRAAT

PERFORMANCE - Regisseurs hebben altijd al een fascinatie gehad voor de onmogelijke liefde, van 'Romeo en Julia' tot 'Bee Movie'. In zijn nieuwe voorstelling gaat regisseur **Théo Mercier** nog een stapje verder met dit idee. 'Radio Vinci Park' is een performance die het verhaal vertelt van een onmogelijke liefde tussen een danser en een motor. Dit onconventionele liefdesverhaal, sterk geïnspireerd door 'Crash' van **David Cronenberg**, is een ode aan de flamenco, stierengevechten en Mexicaanse folklore. Zeker een aanrader voor wie eens een minder klassieke voorstelling wil bekijken.

ALL EYES ON HIP HOP

29/09. VOORUIT

CONCERT - Voor wie deze vrijdag wenst te bekomen van zijn of haar eerste week hard werken is er goed nieuws: 'All Eyes On Hip Hop' keert terug naar de Vooruit. De avond wordt ingeluid door de Amerikaanse producer en dj **The Alchemist**, gewoonlijk de officiële dj van **Eminem**, maar voor één avond de officiële dj van Gent. Hij wordt bijgestaan door **Mixmonster Menno**, **Azer** en **SNS**. Niet te missen voor wie houdt van hiphop, goede muziek of een leuke sfeer.

CICERO

9-16/10 & 23/10, TINNENPOT

THEATER - We horen steeds vaker dat de hedendaagse democratie een crisis meemaakt. Schandalen en populisme domineren ons politieke landschap dan ook als nooit tevoren. In de rol van **Cicero** neemt **Guido Vanderauwera** ons terug mee naar een andere democratie die door schandalen en populisme geteisterd wordt en werpt zo een wel erg oud licht op onze hedendaagse problemen. In deze moderne interpretatie van 'De Catilinarische Redevoeringen' worden we in aanraking gebracht met een menselijkere versie van Cicero en zijn wereldberoemde ideeën.

LE CHICON

4&6/10, NIGENTI ARCA

THEATER - Sommige dingen laten we het best achter ons, andere dingen houden we dan weer het best bij. Maar wat laten we achter, en wat nemen we mee? Deze filosofische stelling vormt de basis van 'Le Chicon', een monoloog gebracht door acteur en regisseur **Maxime Waladi**. Op een vloer bezaaid met witloofkroppen en durumtarwe onderneemt hij een persoonlijke queeste om te achterhalen wie hij in een steeds complexer wordende cultuur kan zijn. Waladi heeft het over identiteit, cultuur en opgroeien. Een eerlijke monoloog die aanspoort tot denken.

Verscholen in een mengelmoes van stad en mens, zijn ze met vele: de gemeenschappen in Gent. Zonder versterkte begripsdefinities en hoogdravende identiteitsvragen wagen we hier een poging om hun een gezicht te geven.

DOOR MATILDE CASIER

Betty Beyne, salesmanager van IKEA Gent - en zo ook meteen medeverantwoordelijk voor de heuse IKEA-kot-community - laat ons in haar culturele ziel kijken.

Op of in welk Gents gebouw zou men u een ballade mogen brengen?

Boven op de nieuwe Krook. Ik vind het een heel mooi en avontuurlijk gebouw, dat me wat doet denken aan een grote ijsschots midden in de stad.

Welk lied mag absoluut niet door de boxen schallen tijdens uw begrafenis?

'Sad Song' van **Lou Reed**. Het leven is te kort om triestige dingen op te zetten, dus op dat moment wil ik zeker geen triestig nummer horen.

U bent (terug) jong en u wilt wat: tot welke subcultuur bekeert uw vroegere zelf zich?

Flower power! Vrijheid blijheid! Alles kan en mag.

Guilty pleasures bestaan niet: welke ietwat foute schijf doet uw dansbenen telkens onbeschaamd alle richtingen uitslaan?

'Eisbär' van **Oomph!**

Met welke historische figuur zou u een onenightstand wel zien zitten?

Ik vind **Caravaggio** een fascinerende schilder, wiens passie telkens van zijn schilderijen spat. Hij heeft het niet zo lang uitgehouden omdat hij leefde aan een supersonische snelheid en met een ontembare gulzigheid. Spannend!

Tot stof zijt gij wedergekeerd: welke kunstenaar mag uw reïncarnatie onder handen nemen?

De kracht van de verbeelding die je bij **René Magritte** terugvindt, spreekt me heel erg aan: niets is wat het lijkt en alles kan iets anders zijn. Heerlijk om te dromen over hoe je er zou kunnen uitzien in een wereld waar die verbeelding baas wordt over de realiteit.

Welke taal of welk dialect doet stiekem uw (al dan niet geschoren) snorharen trillen van opwinding?

Spaans.

Kim Jong-un en Trump zitten rond een tafel: welk boek deelt u uit / welke muziek legt u op / naar welke tentoonstelling sleurt u ze mee om de twee onrustige zielen met elkaar te verzoenen?

'Hello Earth' van **Kate Bush** is voor mij een ode aan onze tere aardbol, waarvan we pas te laat zullen beseffen dat we hem aan het verpesten zijn.

Kwestie van het gat in onze cultuur te dichten: wie of wat wordt schromelijk onderbelicht?

De onweerstaanbare keelklankmuziek van **Huun-huur-tu**. Apart en heel impressionant. "De keelklankmuziek van Huun-huur-tu wordt schromelijk onderbelicht"

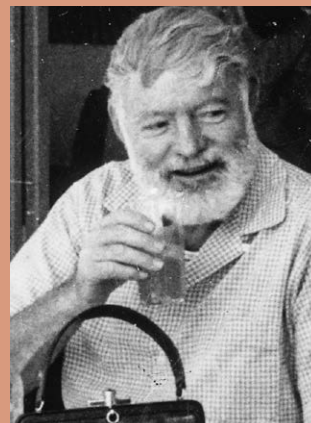
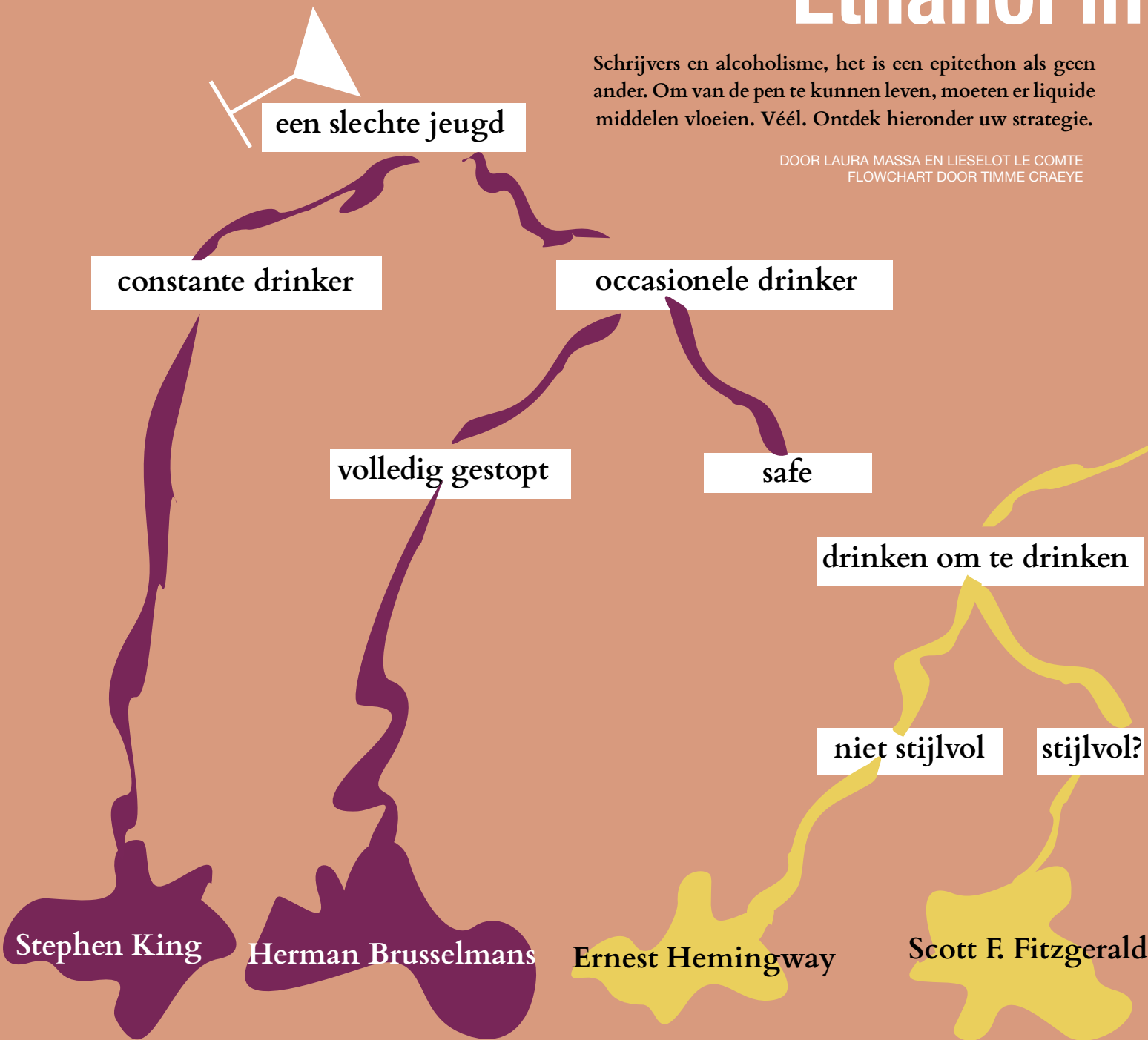
Welk citaat zou uw autobiografie mogen inleiden?

Het volgende van **Katharine Hepburn**: "If you obey all the rules, you miss all the fun".

Ethanol in

Schrijvers en alcoholisme, het is een epitheton als geen ander. Om van de pen te kunnen leven, moeten er liquide middelen vloeien. Vél. Ontdek hieronder uw strategie.

DOOR LAURA MASSA EN LIESELOT LE COMTE
FLOWCHART DOOR TIMME CRAEYE

de pen

een laag zelfbeeld

ja!

nee...

open

in de kast

echt?

de vrije wil
bestaat niet

zelfhulpboeken

impressionistisch
geleuter over
kwade bloemen

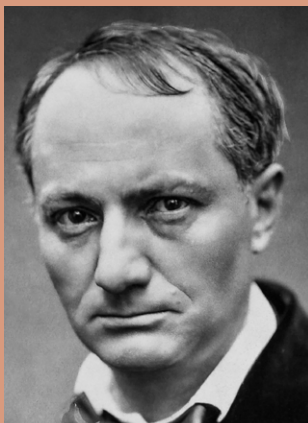
onderdrukte emoties

abrikozencocktail à la...

Charles Baudelaire

Virginia Woolf

Simone de Beauvoir

HET GENTSE INFLUENCER-LANDSCHAP

DOOR RUBEN MATTHYS, JOLINE VERMEULEN, MATILDE CASIER

Sommigen dromen van bekendheid op sociale media, anderen vinden het een absurde obsessie. Voor een handjevol mensen is het echter de realiteit. Zij leggen zich toe op het creëren van posts of de zoektocht naar de geschikte influencer voor een product.

© DIRK ALEXANDER

Enkele Gentse influencers en freelance marketing consultant **Jeroen Persyn** helderden het hoe en wat van influencen voor ons op.

CRITERIA

Voor **Emma Gelaude**, styliste en *godmother* van de Vlaamse modeblog, is het zo klaar als een klontje: “Je wordt geen influencer op de dag dat je gecontacteerd wordt door een bedrijf, dat gebeurt eigenlijk net omgekeerd.” Hiermee doelt ze op de idee die achter het influencen schuilgaat: passies delen en een eigen verhaal brengen. Vertel je je verhaal succesvol, dan kan je met een paar duizenden volgers al door kleinere webshops gevraagd worden om hun producten te promoten. Persyn merkt op dat vandaag vooral reizen, kleding, interieur, voeding en (sport)dranken via sociale media aan de man gebracht worden. ‘Man’ zijn in dit wereldje lijkt dus geen sinecure, maar volgens social media creative en zelfverklaard *shitposter* **Kenny Vermeulen** is er net een groot voordeel aan verbonden: “Het handige is, zeker wat fashion en lifestyle betreft, dat er niet zo veel mannen zijn die dat doen, en dan word je wat positief gediscrimineerd.”

FAKE IT 'TIL YOU MAKE IT?

Van meet af aan aan het eigen verhaal vasthouden blijkt voor beginnende influencers niet altijd een gemakkelijke opgave.

Camille Botten, die als “influencer, vlogger and self-employed model” vooral op Instagram actief is, beschrijft haar ervaring als volgt: “Ik denk dat de meeste mensen geen zaken gaan promoten die ze zelf niet graag zien. Dit deed ik wel in het begin omdat ik dacht: wow cool, dit bedrijf wil dat ik hun product ga promoten. Maar doorheen de jaren besef je waarmee je bezig bent.” Ook **Laetitia Vandeveld**, studente industrieel

“

Ik voel me er veel meer thuis dan waar ik terecht zou komen als industrieel ingenieur

ingenieur en tevens Instagram-influencer, heeft deze fase doorgemaakt. Ze legt het verschil tussen toen en nu uit: “Nu werk ik enkel samen met *brands* die echt bij me passen of dingen die ik zelf ook echt tof vind.”

“Om het geld zou het dus eigenlijk niet mogen gaan, maar de lijn is niet altijd zuiver te trekken en de beweegredenen van influencers kunnen niet altijd doorgrond worden. Persyn: “Voor mij is influencer zijn geen doel op zich, en dat is wat veel mensen stoort bij jonge influencers die wel zo denken en dan eigenlijk geen meerwaarde voor hun doelgroep kunnen bieden. Op lange

“

Het handige is dat je als man positief gediscrimineerd wordt

termijn zullen ze dan ook kritiek krijgen of verdwijnen.” Zij dreigen “wandelende reclameborden” te worden zonder een echte passie of interesse. Gelaude voegt toe dat je enkel kan blijven meedraaien door in te zetten op authenticiteit: “Ik kan mensen de raad geven om te zoeken naar een eigen uniek verhaal dat vanuit zichzelf vertrekt en gewoon daarop in te zetten, geduld te hebben en hard te werken. Als je het zo doet en de strategie volgt die ik volg, dan ben je binnen tien jaar nog altijd bezig.”

Wil je een influencer naar waarde kunnen schatten, dan moet je ook

diens volgers aan een nadere inspectie onderwerpen. Vermeulen wijst bijvoorbeeld op het bestaan van virtuele *coins* die je bij het liken van content kunt verdienen en later voor het promoten van eigen materiaal kunt gebruiken. Hij pleit eveneens voor een weldoordachte 'match' in plaats van de kracht van het getal, iets waar ook Persyn het belang van inziet: "Het probleem de dag van vandaag is dat er nogal veel wordt gekeken naar het bereik, naar het aantal volgers of bekendheid op sociale media. Toch zijn het niet altijd de cijfers die tellen. Ook met een kleiner bereik of minder aantal volgers kan het gewenste publiek bereikt worden."

HATERS GONNA HATE

De kritiek die Persyn aanhaalt vertaalt zich voor influencers wel eens in beschuldigingen van het kopen van likes, maar evengoed in ongepaste commentaren en bitsige opmerkingen van leeftijdgenoten. Vandevelde: "Je bent vaak wel eens *that girl*, en ik denk dat het bij sommigen soms oppervlakkig overkomt." Toch laat ze het niet aan haar hart komen: "Ikzelf en de mensen in mijn omgeving die mij echt kennen, weten dat Instagram een hobby is en niet mijn hele leven voorstelt." Botten reageert al even nuchter: "Negatieve reacties zien is nooit fijn, maar *it's part of the job*."

"Negatieve reacties zien is *part of the job*"

Dat de job genoeg te bieden heeft om ondanks de kritiek te willen blijven influencen, illustreert Kenny Vermeulen met een korte anekdote over zijn wekelijkse erotische nieuwsbrief *Poepeklets*: "Er was iemand die me dit weekend zei: 'Mijn man en ik hebben een vibrator gekocht die werd aangeraden op uw blog en we zijn er *vree* content van'. En ik dacht: *allez* cool, echt geestig." Dit positieve gevoel wordt door Botten en de andere influencers gedeeld: "Als mensen mij sturen dat ik een grote inspiratie ben

voor hen of dat ze me dankbaar zijn, besef ik echt dat vele mensen waarderen wat ik doe. Dat maakt van mij een heel tevreden persoon."

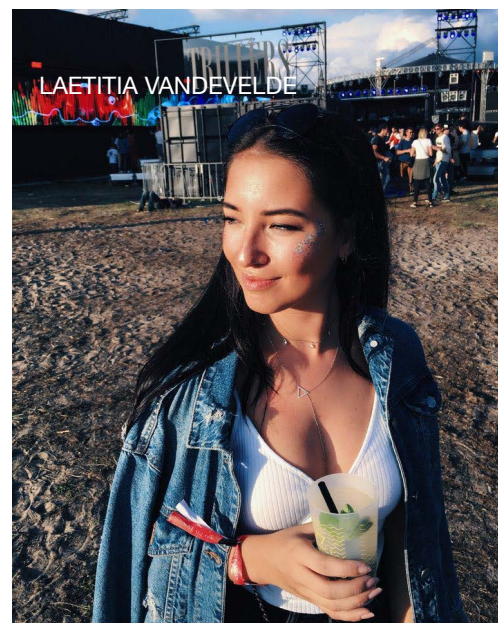
TOEKOMSTPERSPECTIEF

Ook in de toekomst als influencer actief zijn is iets wat velen aanspreekt, al wordt die mogelijkheid in vraag gesteld. Vandevelde: "Al die evenementen zijn vaak supertof georganiseerd en ik zie me hier wel in blijven werken. Ik voel me er veel meer thuis dan waar ik terecht zou komen met mijn studies als industrieel ingenieur. Maar echt zelf blijven influencen? Het lukt maar weinig mensen om dit voor de rest van hun leven te doen, denk ik."

Toch bewijzen de voorbeelden van Vermeulen en Gelaude dat een langdurig influencer-bestaan mogelijk is. Volgens Persyn is dat zelfs wat in de marketingwereld wordt nagestreefd: "Op dit moment betekent de samenwerking met influencers, hen uitnodigen op evenementen of hun producten opsturen, een vorm van goedkopere reclame. Toch is er meer en meer sprake van samenwerkingen op lange termijn en ziet het ernaar uit dat influencers zouden kunnen uitgroeien tot volwaardige ambassadeurs van bepaalde merken."

Alvorens er daar echter sprake van kan zijn, is er nog veel dat moet veranderen, en niet in het minst wat betreft de wetgeving. Gelaude: "Alles wat nieuw is, gaat op een bepaald moment wel grenzen moeten krijgen en regels. Nu is er nog een soort van wildgroei, maar dat zal wel in banen geleid worden. Vermeulen bevestigt de noodzaak: "Ik heb deze week nog op Twitter gezegd dat er in België duidelijke regels moeten komen omtrent het gebruik van sociale media door

influencers. In Amerika en Nederland is het gebruik van hashtags (om aan te geven dat het reclame is, *red*.) bijvoorbeeld verplicht."

“

Op dit moment betekent de samenwerking met influencers een vorm van goedkopere reclame

IDEALITER

Ondanks het feit dat influencers bij gelegenheid verweten worden *fake*, aandachtsgelief of weinig stichtelijk te zijn, zijn ze - of toch enkelen van hen - idealistisch op dit vlak. Vermeulen: "Er is nu een account, **Social is fake**, dat *insane* grove quotes post, maar zo aantoonde dat mensen enkel virtuele *coins* verzamelen en niet kijken naar de inhoud. Ik geloof heel hard in influencers, in die zin dat een influencer met passie over iets praat en daardoor een invloed kan hebben op iemand anders. Ik ga reisbloggers geloven die een *supergoed* blog hebben en veel reizen, of ze nu met een merk samenwerken of niet."

"Door influencers hoop ik dat standaarden van tafel zullen worden geveegd"

Gelaude: "Ik hoop dat er bepaalde zaken zullen veranderen, in die zin dat er op sociale media minder aan zelfverheerlijking zal worden gedaan en meer een echte inkijk in een leven gegeven wordt. Ik hoop dat de positieve aspecten van sociale media - want er zijn er heel veel - meer zullen uitkomen en dat we door influencers inkijk zullen krijgen in het verborgene, in subculturen, geconfronteerd zullen worden met verschillende vrouwenlichamen en standaarden

“

Door influencers hoop ik dat standaarden van tafel worden geveegd

eindelijk eens van tafel zullen worden geveegd. Het medium gebruiken om een betere wereld te maken, om het nu melig te zeggen.”

“

Negatieve reacties zien
is part of the job

THEATER // WE FREE KINGS

DOOR RUBEN MATTHYS

Als een zondagnamiddag vol verstokte levenslust: zo voelt 'We Free Kings', het theaterstuk met **Wilfried de Jong** en **Wim Opbrouck**, aan. Voordat het eerste woord op de vlakke en – op enkele rekvisieten na – lege scène valt, word je ondergedompeld in een zee van geluid. Het is *free jazz* die door de boxen schalt. De ongelijke ritmen en onverwachte klankpatronen scheppen een koortsig-hitsig sfeertje dat naar een climax toe wil, maar die nooit echt lijkt te bereiken. Een toon die door het hele stuk kan worden getrokken en belichaamd wordt door de sleurende en neukende, dansende en zingende lijven van Opbrouck en de Jong. De twee mannen, net iets te oud voor de fleur van hun leven en net iets

te jong om als oude knarren te worden bestempeld, weten een tederheid in hun gefrustreerde dadendrang en een tragische diepgang in hun schijnbaar willekeurige overpeinzingen te steken. De uitgekiende lichtregie, het dynamische scènegebruik en de verschil-

lende (ook zelf gespeelde) muzikale intermezzi maken van 'We Free Kings' een charmante brok theater, afgezien van de thematische of ideologische insteken die door het programmaboekje of door de ter plekke verkrijgbare 'Aanteekeningen' worden aangeboden.

ALBUM // FOO FIGHTERS - CONCRETE AND GOLD

DOOR LOÏS SAVAT

Het negende album van **Foo Fighters** verdient zeker een plaatsje in onze muziekverzameling, gewoon niet het allermooiste. 'Concrete and Gold' is stevig, maar na meer dan twintig jaar is er misschien iets meer nodig om ons helemaal omver te blazen. Het voorsmaakje dat Foo Fighters deze zomer op de wei van Werchter gaf, maakte het album veelbelovend. Toch blijkt het volledige album uiteindelijk wel iets braver dan 'Run' en 'La Dee Da' deden vermoeden. 'Happy Ever After (Zero Hour)' en 'Sunday Rain' voorzien het album van een zachter kantje, en daar heeft de inbreng van **Paul McCartney** wellicht ook wat mee te maken. Gelukkig zijn er ook nog

nummers als 'Make It Right', 'The Sky Is A Neighborhood', 'Dirty Water', 'Arrows' en 'The Line' die voor die heerlijke mix tussen licht en keihard weten te zorgen.

Het nummer 'Concrete and Gold' draagt dan wel de naam van het album, het is niet de meest geslaagde verwezenlijking van het album, laat staan van de Foo Fighters.

Wat zoals gewoonlijk wel weer dik in orde is, is de originaliteit van de videoclips. Die van 'Run' doet je al vrolijk verlangen naar de dag waarop je zelf helemaal *crazy* zal kunnen gaan met je makkers in het bejaardentehuis en schaamteloos je honderdjarige hangtieten zal kunnen *flashen*. Ook de songteksten kunnen we wederom puik werk noemen. Met 'Concrete and Gold' maken we dus geen kennis met heruitgevonden Foo Fighters, maar we blijven trouwe en dankbare volgelingen die dit nieuwe materiaal graag nog even *on repeat* zetten.

DOOR PIETER DE SMET

De tien studentencarrières voor academiejaar 2017-2018

(DIE DERDE, WOW!)

Een academisch jaar vergt veel van u. Ziet u door de bomen het universitaire bos niet meer? Wij bieden u volgende studentencarrièrepaden aan om het verblijf aan uw Gentse alma mater optimaal te laten verlopen. Bij dezen. Geen dank.

De Generatiestudent. U komt vol goede voornemens aan in de Gentse auditoria. U keert terug naar de 'harde' studierichtingen. Jobs, jobs, jobs. Het is u beloofd door de regering, waar uw generatie zich ideologisch meer dan ooit mee identificeert. U zal na de Student Kick-Off slechts 'met mate' uitgaan, zoals u zichzelf deze vakantie heeft beloofd. Het zijn die herexamens niet waard. Immers, in het middelbaar was het voor u toch ook nooit een probleem om rond half negen fris en monter uw lessen bij te wonen?

De Aspirant-communicatieverantwoordelijke. U bent masterstudent communicatiewetenschappen, afstudeerrichting communicatiemanagement. U wilt bij een groot bedrijf de Twitter en Facebook gaan doen. En ook wat tekstjes schrijven. U investeerde echter nooit in extracurriculaire

“

U dient DRINGEND uw
shit tezamen te rapen

ervaringen, en zal aan het eind van dit jaar beslissen nog een jaar bedrijfskunde bij te studeren, want u bent uiteindelijk toch meer met een economisch diploma.

De Wisselaar. U kreeg samen met uw dramatische puntenlijst ook een e-mail van campus Boekentoren over de naamswissel van de auditoria in de Rozier en de Blandijn.

Uit de e-mail: “Vorig academiejaar werden de gebouwen Blandijn en Plateau-Rozier samengevoegd tot campus Boekentoren. In beide gebouwen werden dezelfde letters gebruikt voor de namen van de auditoria, wat voor verwarring zorgde.” U beseft dat uw ingenieursstudies inderdaad verdacht veel filosofische uitweidingen over Aeschylus bevatten, en uw examens in de architectuur misschien daarom niet wilden vloten. *Fuck.* U beslist dit jaar over te schakelen naar taal- en letterkunde.

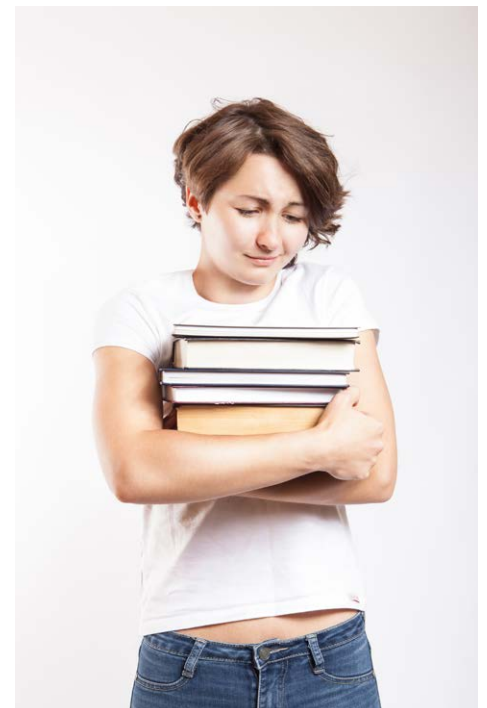
De Strompelaar. U bent masterstudent in de biomedische wetenschappen. Of ja, ook nog deels bachelorstudent via een GIT. En God ja, ook al deels schakelstudent omdat u via creditcontract aan het schakelen bent om alsnog farmaceutische wetenschappen te gaan doen. De studieflexibiliteit heeft u helemaal leeggezogen. U dient DRINGEND uw shit tezamen te rapen. In de blokperiode zal u echter weer beroep doen op Netflix.

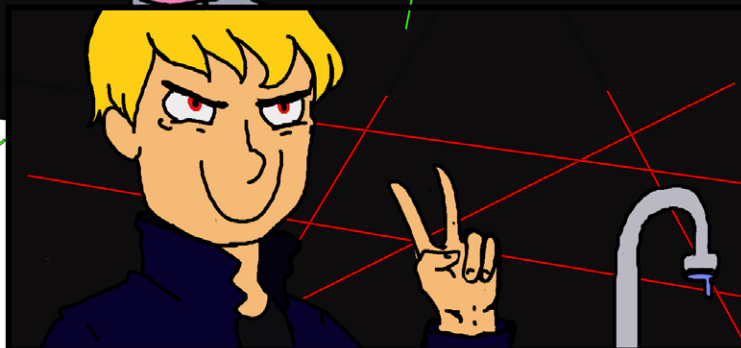
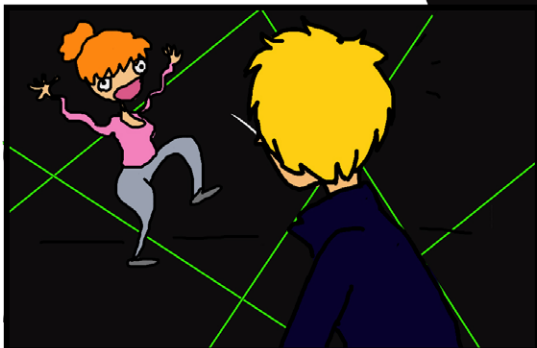
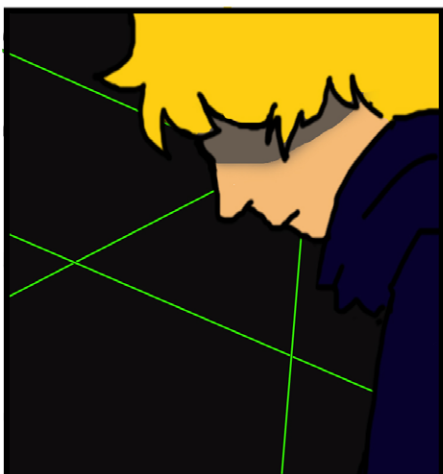
De Opzijgeschoven Gentse Studentenraad-voorzitter. Ondanks een hele mediahete tracht u aan te blijven bij de Gentse Studentenraad. Ontslag nemen was voor u een louter politieke strategie, een kunstingreep, een geruststellende e-mail voor het plebs, *quoi.* Uw handelingen zullen nauwgezet worden opgevolgd.

De Influencer. U heeft een stevige basis volgers op sociale media. Uw Instagram-

pagina spant de kroon. 15.000 volgers. Uw *sponsored content* levert u nu meer op dan uw diploma psychologie ooit zal kunnen opbrengen. U zal dit jaar stoppen met studeren om mooi online gedocumenteerd uw geld te verbrassen en kunt nadien in een hippe boetiek in de Walpoortstraat aan de slag tegen een hongersloot.

De Ik-figuur. U bent naast student ook redacteur bij Schamper. U dient zich te houden aan het beperkte aantal tekens dat u door uw hoofdredacteur wordt opgelegd.

Faculteit Letteren en Wijsbegeerte

stuart@ugent.be

Faculteit Diergeneeskunde

didacticus-dsr@ugent.be

Faculteit Rechtsgeleerdheid

julie.noppe@ugent.be

Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen

ppsr@student.ugent.be

Faculteit Wetenschappen

stuw@ugent.be

Faculteit Bio-ingenieurswetenschappen

jadman.deman@ugent.be

Faculteit Geneeskunde en Gezondheidswetenschappen

stugg@ugent.be

Faculteit Farmaceutische Wetenschappen

stuff@ugent.be

Faculteit Ingenieurswetenschappen en Architectuur

fris@vtk.ugent.be

Faculteit Politieke en Sociale Wetenschappen

stura@ugent.be

Faculteit Economie en Bedrijfskunde

bestuur@stuveco.be

Op iedere faculteit zijn studentenraden actief om jouw belangen te verdedigen. Deze krijgen ondersteuning van de Gentse Studentenraad en zijn de ideale laagdrempelige weg om je te engageren als studentenvertegenwoordiger!

**GENTSE
STUDENTENRAAD**